

Práce na električkovej trati by mali trvať do konca roka

Podchod ostane zatvorený

Text: Lucia Marcinátová

Električka by sa mala vrátiť na trať 20. decembra. Podchod na Damborského by sa mal však otvoriť až pred letom budúceho roku.

„Cestu do práce v Petržalke som cez Karlovu Ves vzdala a radšej prešla cez Devínsku. Do práce musím vyraziť aj o šiestej, keď sa chcem v pokoji dostať. Pozdravujem pána primátora, električkenku si nepredlžujem.“

Čítame podobné reakcie, prichádzajú podnety, otázky, sťažnosti. Dopravu v Dúbravke ochromuje modernizácia električkovej trate. Prebieha na tri etapy. Z toho jedna mešká a najťažšia mesto ešte len čaká. Práce sú v sklze.

Prvá etapa, ktorá mala skončiť už 27. septembra, stále trvá, nový termín jej ukončenia je 18. november. Po jej skolaudovaní by mali električky jazdiť na obratisko na konci Karlovej Vsi, kde majú Dúbravčania presadať na náhradný autobus X5.

Druhá etapa modernizácie sa týka Dúbravky, konkrétne úseku od obratiska v Karlovej Vsi po križovatku M. Sch. Trnavského s Bagarovou ulicou. Jej súčasťou je aj nové nástupisko na Damborského, kde má vzniknúť takzvaná združená zástavka.

Novinkou je, že podchod Damborského ostane zatvorený. Zhotoviteľ hovorí o spustení premávky električiek do Dúbravky na konci decembra s tým, že do podchodu sa ľudia nedostanú, zvnútra totiž hotový nebude. Ukončenie prác v podchode a jeho otvorenie odhadujú na máj budúceho roka.

Podujatie v dome kultúry spojí koncert, diskusiu a divadlo

V Dúbravke rozkvitne mesto

Liečivá prírodná rozprávka nielen pre deti, diskusia o kvitnúcich plochách v meste, koncert Martina Geišberga. To všetko na jednom podujatí, a to všetko s propagáciou environmentálnej myšlienky.

Podujatie s názvom Rozkvitnuté mesto je naplánované na 19. novembra o 18.00. Podvečer má začať divadelným predstavením Záhrada svetla na tému environmentálnej rozprávky, o 19.00 má pokračovať diskusia s odborníkmi na tému kvitnúcich lúk v meste a na záver o 20.00 je plánovaný koncert Martina Geišberga. Na celé podujatie je vstup voľný, vzniklo spoluprácou s Bratislavským regionálnym ochranárskym združením – BROZ a projektu Interreg SK-AT Kvitnúca krajina pre motýle na Slovensku a v Rakúsku.

S projektom takzvaných kvitnúcich lúk začala Dúbravka tento rok. Pridala sa tak k obciam a mestám, ktoré sa o zeleň na vybraných miestach starajú spôsobom šetrnejším k prírode. Vybrala sedem lokalít, sedem miest po celej Dúbravke, kde plochy kosili menej, pomáhali tak prežiť hmyzu aj ochladzovať prostredie. „Snahou tiež bolo zachovať druhovú rozmanitosť rastlín a živočíšnych druhov,“ priblížila Mária Smiešková, vedúca Oddelenia životného prostredia miestneho úradu Dúbravka.

Lucia Marcinátová

Električky do konca roku v Dúbravke neuvidíme

Práce na trati meškajú

Text: Lucia Marcinátová

Modernizácia električkovej trate je v sklze. Prvá etapa prác má skončiť až 18. novembra, druhá má trvať do konca roka. Počas nej bude do Dúbravky stále jazdiť náhradný autobus X5. Prestupovať sa má pri obratisku na konci Karlovej Vsi.

U Možno by sa dalo povedať symbolicky. Primátor Matúš Vallo, iniciátor októbrového verejného stretnutia k aktuálnemu stavu modernizácie Dúbravsko-Karlovej radiály v Dome kultúry Dúbravka, meškal. Dôvodom bola doprava, zápchy.

Dopravu v Dúbravke už od leta komplikuje výluka na električkovej trati a komplikovať ju bude dlhšie. Presne o meškaní, sklze prác, novom harmonograme, problémoch a plánoch bolo verejné stretnutie s názvom Aktuálny stav modernizácie električkovej trate.

O nových termínoch a „prekvapeniach“ na trati hovoril hlavný projektový manažér stavby Marek Jašíček.

Sklz je mesiac

Mesto rozdelilo modernizáciu na tri etapy. Prvá fáza sa začala pred letnými prázdninami a trvať mala do 27. septembra. Počas nej mali práce prebiehať na úseku od Molecovej ulice po obratisko v Karlovej Vsi.

Hoci je už október prvá etapa sa ešte neskončila. „Sklz je asi mesiac. Hlavnou príčinou meškania sú inžinierske siete. Boli v inej hĺbke, ako mali byť, bolo tak treba prepracovať odvodnenie železničného spodku a nanovo projektovať,“ hovorí Jašíček.

Prvá etapa mala podľa predĺženého termínu skončiť do 31. októbra. Ani tento termín však zhotoviteľ nestíha. „Zhotoviteľ na to nie je pripravený,“ vraví Jašíček.

Primátor Matúš Vallo avizoval sankcie voči zhotoviteľovi. „Nemôžeme už ustupovať. Bratislava sa musí v jednom momente zachovať ako súkromná firma.“

Nový termín dokončenia prvej etapy modernizácie trate je 18. november.

Podchody neotvoria

Pre sklz prác na trati tak začala takzvaná druhá etapa modernizácie skôr, aby sa meškanie v tejto etape eliminovalo. Jej termín zatiaľ zhotoviteľ nemení a hovorí o ukončení v decembri.

Druhá etapa sa týka Dúbravky, konkrétne úseku od obratiska v Karlovej Vsi po križovatku M.Sch.Trnavského s Bagarovou ulicou.

Po ukončení prvej fázy, čiže aktuálne asi po 17. novembri, avizuje hlavné mesto spustiť dopravu električiek na koniec Karlovej Vsi. Električka X6 by mala premávať od centra až po obratisko Karlova Ves.

„Medzi obratiskom a Dúbravkou bude naďalej premávať náhradná autobusová linka X5,“ dodáva Peter Bubla, hovorca hlavného mesta. „Od 21. decembra, kedy má byť ukončená rekonštrukcia Dúbravsko-Karloveskej radiály v úseku obratisko Karlova Ves – Damborského, by mala byť spustená aj kompletná električková preprava až po koniec Dúbravky.“

Veľkú zmenu čakajú prestupné uzly – zástavky Molecova a Damborského, majú byť riešené ako integrované prestupné zastávky.

Práce na zastávke Damborského už prebiehajú, vzniknú nové nástupiská s osvetlenými prístreškami a s elektronickým informačným systémom. Prístup k nim bude bezbariérový.

„Nástupiská Damborského by mali byť hotové do konca roka,“ vraví Jašíček. „Podchod sa prerobí obidve na jednej strane, autobusy pôjdu v železničnom pruhu.“

Zhotoviteľ prác počas kontrolných dní avizoval havarijný stav podchodov Borská v Karlovej Vsi, kde tiež prišlo k posunu prác, a aj v podchode v Dúbravke na Damborského.

Električka má podľa Jašíčka začať na trati jazdiť bez dokončenia podchodu v jeho vnútri.

Do tretice to najťažšie

Najťažšia tretia etapa modernizácie trate mesto ešte len čaká. Z začať má v máji budúceho roku a trvať približne 130 dní. Modernizovať sa má najdlhší a najhlavnejší úsek trate od tunela po Molecovu. Práce tu majú trvať do jesene 2020.

Prestavba Molecovej je podľa predsedu predstavenstva dopravného podniku Michala Dekánka zámerne plánovaná na budúce leto, keďže ide o komplikovaný a vyťažovaný úsek, križovatku.

Cestovanie električkou by sa po modernizácii malo na trase Pri kríži – Tunel skrátiť o tri minúty aj prostredníctvom preferencie električiek na všetkých križovatkách.

Dlhoočakávaná rekonštrukcia Karlovesko-dúbravskej električkovej radiály za 65,1 milióna eur s DPH sa začala 22. júna. Potrváť má do septembra 2020 a je rozdelená na viacero etáp. Prvé dve etapy majú trvať do 20. decembra.

Zhotoviteľom prác je konzorcium firiem DK Radiála. V dôsledku prác je na viacerých miestach Karlovej Vsi a Dúbravky obmedzená doprava vrátane výluky električiek.

Vynáška:

Nové termíny

18. november - ukončenie prvej etapy (ktorá sa začala 22. júna) – po obrátisko v Karlovej Vsi

21. december – ukončenie druhej etapy – vrátane nástupišťa na Damborského po križovatku Bagarova. Podchod Borská a Damborského sa majú zvnútra dokončovať už počas premávky električiek.

Otázky a podnety ohľadom modernizácie Karlovesko-dúbravskej radiály, môže verejnosť môcť adresovať hlavnému mestu mailom - zvladnemeto@bratislava.sk

informácie sú prístupné na stránke - zvladneme.to

Čo žiadali Dúbravčania

MHD: Viac sme urobiť nedokázali

Text: Lucia Marcinátová

Obyvatelia upozorňovali na takmer identické trasy oboch autobusov z Dúbravky do centra mesta.

Verejnú debatu s predstaviteľmi hlavného mesta a dopravného podniku využili Dúbravčania aj na iné otázky v súvislosti s hromadnou dopravou. Upozorňovali napríklad na kapacitu autobusových liniek 83 a 84, do ktorých sa počas rannej špičky už na štvrtej či piatej zastávke nedá poriadne dostať.

„Poobede sa mi tiež stáva, že na zastávke SAV sa nedá do liniek ani nastúpiť,“ upozorňovala na problémy Dúbravčanka. Zároveň pripomenula trasovanie autobusových liniek, oba autobusy, ktoré spájajú Dúbravku s centrom mesta, majú rovnaké smerovanie, a to do Petržalky. „Kedy sa bude dostať z Dúbravky inam – do Ružinova, Nového Mesta,“ pýtala sa.

Prieskum vyťaženia

Michal Halomi, poverený riaditeľ prevádzkového úseku z dopravného podniku, hovoril o prieskume, ktorý dopravca urobil. „Na zastávke Damborského, Lipského, Patrónke sme robili prieskum, no nevykazovali linky až také problémy, že by sa do nich nedalo nastúpiť. Je to na hrane, je to však asi najviac čo sme dokázali spraviť.“

Dúbravčania sa pýtali aj na nedokončený podchod Saratov. Zástupcovia mesta sľúbili, že ho dokončia. „V budúcnosti by mal byť bezbariérový, projekt sa upravuje,“ odpovedal primátor Matúš Vallo.

Otázky sa týkali aj chýbajúceho prepojenia Dúbravky a Lamača.

Viceprimátorka Tatiana Kratochvílová hovorila, že predĺženie Saratovskej ulice je stále aktuálne a plánované. Viceprimátor Juraj Káčer zas priblížil plánovaný cyklomost, ktorý má prepojiť mestské časti. Cyklolávka z Agátovej ulice z Dúbravky by mala viesť pod diaľnicu D2, pokračovať mostom ponad železničnú trať a vyústiť na lamačskej ulici Podháj.

Opravy ciest

Obyvateľov nielen Dúbravky, ale aj Karlovej Vsi, trápil aj stav ciest, ktorý modernizácia trate, práce a pohyb ťažkých strojov, ešte zhoršil.

„Zastavili sme rekonštrukciu vozovky Karloveská, počas rekonštrukcie trate dochádza totiž k zásahom do vozovky, myslíme však na to a zaradíme to do plánu opráv,“ odborník na dopravu František Brlíř z magistrátu. V Dúbravke je zas zaťažovaná Dúbravčická ulica, ktorou jazdia nákladné autá na stavebný dvor na ulici Na vrátkach.

„Dohodli sme, že keď developer dokončí bytovku v tejto lokalite a po výstavbe celej radiály, príde k rekonštrukcii,“ dodal Brlíř. Prisľúbil tiež doplnenie chýbajúceho prístrešku na zástavky linky 27 pri OC Dubrawa.

Dúbravčania upozornili aj na nezmyselné a zlé nastavenie semaforov na križovatkách na Saratovskej a kultúrnom dome. Viceprimátorka uznala, že nastavenie preferencie električiek na križovatkách nemá zmysel, keďže električky od konca júna nejazdia.

Vynáška:

Podnety Dúbravčanov

identické smerovanie autobusov do centra – linky 83 a 84 a ich preťaženie v špičke

nastavenie semaforov – nezmyselnosť preferencie električiek na križovatkách v Dúbravke, keď električky od júla nejazdia

prepojenie Dúbravka – Lamač

prístrešok MHD na linke 27 pri OC Dubrawy

nedokončenosť podchodu Saratov

stav ciest – Dúbravčicka ulica

V Dúbravke tvoril a pôsobil július Koller, žije tu Vladimír Dedeček

Dúbravka je sídlisko v lese

Text: Lucia Marcinátová

Jesenná nedeľa patrila architektonickej vychádzke po sídlisku. Predstavila dúbravské líniové domy, významných obyvateľov, koncepciu záhradného mesta i čínsky múr.

Stretli sme sa pred letom v meste na tlačovej konferencii o Kultúrnom lete, hovorili o zabudnutých, chátrajúcich objektoch, budovách v Dúbravke. Pridali ich na mapu Spiacich miest – objekt na Ulici kpt. Rašu, stará pošta či niekdajší Skleník.

Teraz občianska iniciatíva s rovnomenným názvom Spiace miesta zorganizovala architektonickú vychádzku, nehovorilo sa však o chátrajúcich miestach, ale o „zobudení“ krás a potenciálu Dúbravky. „Opustenosť má totiž rôzne formy a jednou z nich je aj zabudnutie alebo apatickosť k prostrediu,“ vysvetlili iniciátorky vychádzky zo Spiacich miest. Prechádzku viedol architekt Martin Zaiček, ktorý predstavil Dúbravku ako výnimočné sídlisko v „lese“.

Dom služieb aj Dom ovocia

Kartónová tabuľa s nápisom Bazár lyží, solárium s obrovským žltým nápisom Luxura, doľava šípka na potraviny, doprava pekárnske výrobky, dolná časť objektu „oblečená“ v tmavom ukrýva herňu.

Zmes rôznych písiev, typografií, prístreškov, tabúľ. To všetko spája jedna budova Dom služieb na ulici M. Sch. Trnavského. Jedna budova, ktorá má dnes viac než dvadsať rôznych vlastníkov. Aj to sa podpísalo a podpisuje na jej dnešnej podobe.

Pri malej a možno aj trochu väčšej snahe si odmyslíme jej prestavby, nápisy, tabule a pred sebou by sme mali čistý architektonický objekt. Budovu.

Práve pri nej začala jesenná vychádzka s architektom Martinom Zaičkom. A nie náhodou. Oproti Domu služieb stojí Skleník, niekdajší Dom ovocia a zeleniny, dnes chátrajúca budova. Všetky tieto objekty, občianska vybavenosť mali v minulosti zmysel, svoje jasné miesto. Dopĺňali sídlisko, plánované záhradné mesto.

Lordi architektúry

Od Domu služieb smerovala vychádzka k nízkym štvorpodlažným domom okolo Nemčíkovej smerom k Bagarovej ulici. Pristavili sme sa vo vnútroblokovej zeleni, pokojnom mieste s lavičkami, zeleňou.

„Na projektovaní sídliska Dúbravka pracovali Ferdinand Konček, Ilja Skoček, Ľubomír Titl, lordi slovenskej architektúry,“ približoval vznik sídliska Martin Zaiček. Hovoril o výnimočnosti Dúbravky, jej kontakte s prírodou, Devínskou Kobylou, veľkom rekreačnom potenciáli, čerstvom vzduchu.

„Kedysi pri projektovaní sídliska to bol zámer záhradného mesta, zelene na sídlisku, dnes je to realita. Zeleň má vzrastlý charakter, treba ju však brániť, aby nebola zastavaná, ak áno, tak realizáciami, ktoré skvalitnia priestor a nie naopak. Dúbravka je sídliskom v lese.“

Martin Zaiček hovoril o inšpirácii sídliskovým záhradným mestom napríklad v Nemecku, v Berlíne.

Čínsky múr Dúbravky

„Výstavba sídliska trvala od roku 1968 až po približne rok 1983, zámer bol vystavať asi 12-tisíc bytov, pridať občiansku vybavenosť,“ vravel architekt.

V súvislosti s občianskou vybavenosťou pripomenul sprievodca Štefániu Krumlovú, ktorá patrila k prvým slovenským architektkám, navrhovala napríklad aj nízkopodlažné objekty takzvané typové materské školy. Smerom na Bagarovu ulici sme okolo jednej tejto budovy prešli, pristavili sa.

Martin Zaiček predstavil aj otca modernej Bratislavy, tak nazval českého architekta, urbanistu Emanuela Hrušku, ktorý bol preložený na Slovensko a prispel k rozvoju hlavného mesta západným smerom. Začal sa rozvoj náveternej časti.

Nie náhodou sa lokalizovali podľa architekta rafinériu Slovnaft čo najvýchodnejšie. Vychádzka smerovala k Bazovského ulici, architekt spomenul aj takzvaný dúbravský čínsky múr, rad panelákov na Bazovského a Landauovej popri električkovej trati, ktorý mal oddeľovať cestnú časť od vnútra sídliska. Smerovali sme k trati, prešli sme okolo „kociek“, diela sochára Jána Šicka s presným názvom Detská preliezka, spomenuli zbúraný keramický reliéf manželov Galkovcov, ktorý zničili pri prestavbe Tesca „Brestovka“ v roku 2013.

Koller, Štrpka, Dedeček

Práve električková trať je osou sídliska, pripomenul architekt Zaiček. Rozdeľuje Dúbravku a okolo nej malo vzniknúť aj centrum mestskej časti. Okrem Domu kultúry Dúbravka malo na druhej strane pribudnúť aj administratívne centrum. „Perspektívne tu mal stáť aj Prior,“ dodal Zaiček.

Popri prechádzke upozornil na významných obyvateľov, umelcov, ktorí tu tvorili, tvoria.

Na Kudláčkovej ulici žil a pôsobil konceptuálny umelec Július Koller, ktorý vraj maľoval z okna a zachované sú tak rôzne diela, pohľady na sídlisko. Svoju „akciu“, výnimočnú súčasť akčného umenia na Slovensku, robil ako „Ufonaut“ v amfiteátri na Valachovej. „Tu čakal na pristátie,“ dodal Zaiček.

Dúbravka je aj domovom Vladimíra Dedečka, významnej osobnosti slovenskej architektúry 20. storočia, neďaleko býva básnik, Osamelý bežec Ivan Štrpka, na Fedákovej ulici žil a tvoril Dežo Ursiny.

Práve Fedákova ulica patrila do druhej „vlny“ v rámci výstavby sídliska smerom k ulici a obrátisku električiek Pri kríži. „To je tá časť, keď sa hovorí, že Dúbravka, to je tam, kde fúka,“ dodal Zaiček s úsmevom na záver prednášky.

Rozišli sme sa pred Domom kultúry Dúbravka, padli slová o architektovi, urbanistovi Imrichovi Ehrenbergerovi, ktorý navrhoval kultúrny dom, o prvých mezonetoch, o jedinečnosti domov, ktoré sú

vo viacerých lokalitách Dúbravky... Bolo na čo upozorňovať, o čom hovoriť a aj keď bývate, žijete v Dúbravke, spoznávať.

Je naozaj čo...

Vynáška:

Spiace miesta

Občianska iniciatíva - otvorená platforma pre každého, koho zaujímajú nevyužívané budovy v Bratislave a okolí, ktoré majú potenciál stať sa niečím viac. Projekt Spiace miesta vznikol iniciatívou troch žien: Nina Mikušková, Nikola Tokárová a Zuzana Žurkinová.

Spolupracovník a sprievodca na vychádzke architekt Martin Zaiček – spoluautor novej publikácie Architektúra starostlivosti (slovenské kúpele v druhej polovici 20. storočia), venuje sa výskumu a propagácii architektonického dedičstva 20. storočia. Je členom občianskeho združenia ARCHIMERA, DOCOMOMO Slovakia a umeleckej skupiny Abandoned (re)creation.

Sprievod spojil Dúbravčanov

V areáli na Pekníčke sa tancovalo s ohňom

Text: Lucia Marcinátová

Ohňová šou a lampiónový sprievod ukončili mierne strašidelné tvorivé októbrové popoludnie. Možno si niekto povie, že nejde o náš zvyk, možno sa niekomu nepáči vyrezávanie tekvic, strašiaky, kostričky, duchovia...

Iste však s uznaním i nadšením zároveň sledoval ohňovú šou a prežil v atmosfére hudby, ohňových svetiel spoločný večer s rodinou, priateľmi, susedmi či spolužiakmi. A veru bolo sa na čo pozerať. A to nielen na záver podujatia, keď žiarila ohňová šou v Parku Pekníkova v podaní skupiny Arte Fuego so zmyslom pre tanec, hudbu, svetlo a samozrejme oheň, ale aj počas popoludnia s názvom Strašidelná párty pred a vo foyer Domu kultúry Dúbravka.

Vo vnútri prebiehalo maľovanie, lepenie strihanie, jednoducho tvorenie na všetky spôsoby, vonku sa mihali kostýmy, zneli piesne, bolo vidieť hady, netopiere a kto mal odvahu, učil sa aj lietať na metle.

Pestré, svetelné, a najmä spoločné jesenné podujatie v Dúbravke.

Z Dúbravky vyskúšali kúpele, spoznali skanzen i rozhľadňu

Seniori na Chopku aj v kúpeľoch

Miestna organizácia JDS Dúbravka absolvovala počas septembra týždenný relaxačný pobyt v hoteli SNP v Jasnej.

Pobyt v Jasnej sa vydaril, tak by sme mohli stručne zhrnúť výlet seniorov z Miestnej organizácie JDS Dúbravka.

Počas pobytu sme sa lanovkami premiestnili za slnečného počasia na Chopok a na jeho južnú stranu, absolvovali sme aj výlety do okolia Liptova. Kúpali sme sa v kúpeľoch Lúčky, navštívili sme Železnô, skanzen Pribylina na Podbanskom a Tatranskú Polianku, kde nás pani Ružena Brunovská zaviedla k Wolkrovmu jazierku. Prezreli sme si galériu Poliankovo, ktorá predstavuje spojenie umenia s digitálnymi technológiami.

V Novom Smokovci nám evanjelický farár Pavel Kušnír pripomenul históriu založenia osady Nový Smokovec doktorom Mikulášom Szontaghom.

Niektorí seniori absolvovali pešiu turistickú túru na Tri vody, Symbolický cintorín, rozhľadňu, hrebeňovku, Vrbické pleso a prechádzky do okolia Jasnej. Navštívili sme aj trhy v Nowom Targu v Poľsku. Výborná strava a pekné počasie uspokojilo 48 seniorov, ktorí využili aktívny relax v Nízkych Tatrách Ján Molnár, predseda Miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska Dúbravka.

Ján Molnár, MO JDS

Seniori spoznávali zvolen

Pripomenuli si odkaz SNP

Počas Mesiaca úcty k starším spoznávali seniori aj Zvolen, mesto so zaujímavou históriou a zámkom s expozíciou národnej galérie.

Okresná organizácia Jednoty dôchodcov Slovenska spolu s Miestnou organizáciou Jednoty dôchodcov Slovenska v Dúbravke pripravili v rámci mesiaca Úcty k starším na 10. októbra vlakový výlet do Zvolena. Zúčastnilo sa ho 45 seniorov a počas výletu nezabudli ani na odkaz a 75. výročie SNP. Navštívili tiež Zvolenský zámok, ktorý patril rodu Esterházy a dnes tam sídli Slovenská národná galéria so svojimi umeleckými zbierkami aj zo 14 storočia. Po prehliadke galérie s odborným výkladom sa za pekného počasia prešli námestím, ktoré očarilo svojou veľkosťou a čistotou. Niekoľko výletníkov navštívilo mestom organizovanú výstavu ovocia a zeleniny. Zvolen sa tak stal ďalším mestom nášho pekného Slovenska, ktoré postupne seniori spoznávajú.

Ján Molnár, MO JDS

Po stopách M. R. Štefánika

Spoznávali Košariská, prezreli hradné pivnice

Jesenné počasie prialo aj výletu seniorov z Denného centra 1, počas ktorého absolvovali prednášku o živote M. R. Štefánika.

Členovia Denného centra 1 zúčastnili autobusového výletu. Navštívili sme múzeum Milana Rastislava Štefánika v Košariskách a absolvovali prednášku o živote Milana Rastislava Štefánika. Vzápätí sme sa

vyviezli autobusom na vrch Bradlo, kde je Mohyla Milana Rastislava Štefánika, kde sme sa poklonili jeho pamiatke a položili kyticu.

Potom sme navštívili hrad Červený kameň, absolvovali sme prehliadku interiéru hradu a odvážlivci navštívili aj najväčšie hradné pivnice v Strednej Európe.

Ružena Masarovichová, vedúca Denného centra 1

O čom rokovali miestni poslanci na septembrovom zastupiteľstve

Dúbravka hľadá nájomcu tanečnej

Text: Lucia Marcinátová

Budúcnosť objektu niekdajšej tanečnej školy, stavebná uzávera či dotácie pre športové kluby. Také boli hlavné témy posledného zasadnutia dúbravských poslancov v Kultúrnom centre Fontána.

Tancovalo a cvičilo sa tu viac než 10 rokov, po smrti profesionálneho tanečníka, trénera spoločenského tanca, Igora Jágerského stála viac než rok zatvorená. Teraz opäť pomaly ožíva jednotlivými kurzami, pohybom. Budova na ulici Karola Adlera.

Tanec, šport aj kultúra

Mestská časť hľadá jej nového nájomcu, správcu, ktorý by objekt užíval a staral sa oň.

Dúbravskí poslanci preto na poslednom zastupiteľstve schválili podmienky pre vyhlásenie obchodnej verejnej súťaže na nájom nebytového priestoru s výmerou 252,1 metra štvorcového. Hodnotiacim kritériom v súťaži je najvyššie ponúknuté nájomné, pričom najnižšie nájomné je určené, ide o sumu 35 eur za meter štvorcový.

Budova by aj naďalej mala patriť pohybu, športu. V podmienkach súťaže mestská časť zadala, aby bol nájom viazaný výlučne na tanečné a športové účely. Na návrh poslanca Dušana Mikuláša zastupiteľstvo pridalo aj kultúrne účely. Poslanec Mikuláš hovoril napríklad aj o možnostiach pre divadlo. Nájomnú zmluvu chce mestská časť novým nájomcom uzavrieť na dobu neurčitú.

So športom súviseli aj dotácie pre kluby. Poslanci na návrh Komisie športu odobrili podporu Tenis centra sumou 500 eur.

Stavebná uzávera

Asi najdlhšie diskutovanou témou bola stavebná uzávera, ktorá ani nebola v programe zastupiteľstva. S témou prišiel poslanec Marcel Burkert. Navrhol, aby mestská časť Bratislava Dúbravka vyhlásila v lokalite Dúbravka-Brižite stavebnú uzáveru.

Poslanci upozorňovali na nepripravenosť materiálu, ktorý Burkert predložil. „Je to zásadná požiadavka, aby sme sa k tomu vyjadrovali bez prípravy,“ hovoril Igor Mravec.

„Myslím, že tento materiál by skončil u prokurátora, je dosť neurčitý. Mal som v ruke nejaké stavebné uzávěry, takéto uznesenie by bolo dosť nevykonateľné, lebo nie je zafinované konkrétnymi parcelami, nie je dostatočne vymedzené. Navrhol by som, aby tento bod prešiel normálnymi legislatívnym procesom, ako ostatné body rokovania,“ pridal sa Dušan Mikuláš.

„Nemôžem hlasovať za materiál, ktorý som nevidel, to nikdy neurobím,“ dodal poslanec Juraj Štekláč.

Poslanec Tomáš Husár pripomenul, že materiál mal prejsť komisiou.

Po diskusii poslanci nakoniec skonštatovali, že ide o akúsi deklaráciu nesúhlasu so zastavaním územia. Nakoniec odhlasovali, že žiadajú starostu Martina Zaťoviča, aby bez zbytočného odkladu inicioval proces územného konania o stavebnej uzávěre v lokalite Dúbravka-Brižite, na ktorú sa obstaráva územný plán zóny západný rozvoj Dúbravka-Bratislava.

Z 20 prítomných poslancov bolo 11 za, 1 proti a ôsmi sa zdržali.

Kde možno sledovať Dúbravskú televíziu?

Aktuálne vysielanie DT je šírené pomocou káblových rozvodov SWAN, kde nás naladíte na set top boxe.

Ak máte doma Magio, môžete nás sledovať medzi lokálnymi televíziami na kanáli.

Najnovší operátor, do ktorého portfólia sme pribudli v októbri tohto roku, je spoločnosť Orange, a nájdete nás aktuálne ako každú novú televíziu na konci ponuky.

Pre rok 2019 bolo možné vysielanie DT sledovať aj v analógových rozvodoch UPC. Vstup do digitálneho vysielania aktuálne vybavujeme.

Vysielanie možno sledovať aj cez youtube v kanáli Dúbravská televízia. Taktiež nás môžete sledovať na facebooku a stránke www.dubravskatv.sk. Kde nás môžete sledovať aj online.

Novinkou, kde nás nájdete, je mobilná aplikácia SOM správy o meste - Dúbravka, ktorú si môžete nainštalovať do svojich mobilných telefónov bezplatne.

Tím DT

[Dežova knižnica stojí pri ihrisku neďaleko niekdajšieho Sloníka](#)

V aute sa viezol pes Havran

Text: Lucia Marcinátová

Žiaci Základnej školy Pri kríži navrhovali auto Deža Ursinyho. Ozývala sa z nich hudba aj štekal pes. „Mne sa najviac páčilo ovocie,“ prezradila nám piatačka pri rozhovore o podujatí na Fedákovej. A nás to potešilo.

Potešilo ako organizátorov, lebo podľa týchto slov na septembrovej Spomienke na Deža v parku na Fedákovej, slečna naozaj bola. Zúčastnila sa ovocného pikniku, ktorý prebiehal počas koncertovania na pódiu.

Spomienka na Deža je komunitným podujatím, ktorým sme druhý rok pripomenuli Deža Ursinyho, hudobníka, dramaturga, umelca a dlhoročného obyvateľa Fedákovej ulice. Tento rok septembrovú akciu sprevádzala aj výtvarná aktivita detí.

Žiaci Základnej školy Pri kríži navrhovali povestné modré auto Deža Ursinyho. Výkresy sa dali prezrieť vystavené v modrej škodovke, akou Dežo jazdieval, počas septembrovej akcie.

V niektorých návrhoch áut detí sedel Dežo, v iných jeho pes Havran, z niektorých znela hudba...

Zo všetkých však bolo cítiť nadšenie, záujem. V októbri sme malých tvorcov v škole navštívili, poďakovali im, porozprávali sa, o Dežovi, o hudbe, aj o septembrovom pikniku.

Potešilo nás, že na Základnej škole Pri kríži fungujú medzipredmetové vzťahy v praxi, okrem výtvarnej deti spoznali aj to, kto to bol Dežo Ursiny.

Dežo žil v Dúbravke na Fedákovej ulici od roku 1976. Tu tvoril, hral, písal a venčil psa Havrana a aj v roku 1995 zomrel. Jeho texty, slová, piesne však žijú ďalej v tvorbe, hlavách, knihách, hudbe, spomienkach.

Vlani pribudol na Fedákovej pamätník Listovanie venovaný umelcovi, dielo sochárky Miry Podmanickej. Tento rok nová knižná budka s názvom Dežova knižnica, ktorá stojí pri tunajšom detskom ihrisku. Je dielom klientov z Domova sociálnych služieb Karola Matulaya. Počas októbra nás potešil pohľad na ňu. Funguje, je plná kníh, rôzneho žánru, obsahu, má zmysel...

Aktivita vznikla vďaka spolupráci

Vyšli z kancelárií sadiť stromy

Text: Lucia Marcinátová

Po letnej firemnej brigáde v Parku Družba, keď upratovali zamestnanci medzinárodnej spoločnosti Swiss Re, prišli na jeseň Dúbravke pomáhať dobrovoľníci z firmy Lenovo. Výsledok v areáli Základnej školy Pri kríži vidieť „rozrastať“ sa.

Firemné dobrovoľníctvo má zmysel, podporu. Svedčí o tom aj októbrová dobrovoľnícka aktivita zamestnancov firmy Lenovo.

V čiernych firemných tričkách strávili deň na čerstvom vzduchu, kanceláriu vymenili za školský areál. Zamestnávateľ im dal „platené voľno“, aby pracovali – pomáhali životnému prostrediu.

Do rúk lopaty, hrable, rastliny. Dušan Vacek, z oddelenia životného prostredia a mestskej zelene magistrátu, vysvetľoval, ako sadiť kríky, zeleň. V areáli Základnej školy Pri kríži tak okolo plotu vyrástol aj druhý zelený. Stovka kríkov sa postupne rozrastie.

Andrej Piško zo spoločnosti Lenovo hovorí, že v Dúbravke chcú v podobných „zelených“ prácach pokračovať aj budúci rok. Firma má totiž iniciatívu s názvom Lenovo Bratislava – Think Green.

„Naša iniciatíva je zložená zo Slovákov, ale aj cudzincov z firmy, ktorým záleží na tom, v akom prostredí žijeme,“ vysvetlil Piško.

Aktivita vznikla spoluprácou magistrátu hlavného mesta, ktorý projekt finančne podporil, firmy Lenovo, ktorá poskytla dobrovoľníkov a ich pracovný čas a mestskej časti Bratislava-Dúbravka, ktorá koordinovala.

Horangi trénujú telo aj myseľ

V laviciach presedia deti pomernú časť dňa. Okrem učenia treba však myslieť aj pohyb. Jednou z možností pohybových aktivít je bojové umenie.

Taekwon-Do je tradičné kórejské bojové umenie, ide o druh sebaobrany, je tréningom mysle, sebaovládania sa a životnou cestou. Učí tiež obratnosti, vytrvalosti a sebadisciplíne, zdravému sebavedomiu a umeniu brániť sa.

Dá sa mu venovať aj v Dúbravke (na ZŠ Sokolíkova a aj v Centre rodiny na Bazovského). Deti môžu trénovať v klube TAEKWON-DO ITF škola Horangi s majstrami Európy pod vedením prezidenta klubu Jozefa Yetiho Ančáka. Cvičenci majú možnosť dostať sa do reprezentácie, pracovať na sebe a na medzinárodných súťažiach reprezentovať Slovensko, alebo si pravidelne zacvičiť, zrelaxovať a udržiavať sa v kondícii.

Stačí prísť pozrieť na náš tréning. Prvá hodina je voľná a vy posúdite, či je toto bojové umenie pre vás. Zčať cvičiť môžete kedykoľvek. Kde trénujeme, viete zistiť ľahko na našom webe www.taekwondoitf.sk

Silvia Kováčová

Dúbravčan Martin Borodáč je svojou tvorbou známejší v Chorvátsku než doma

Martin Borodáč: Najlepšie sa mi tvorí na stromoch

Už keď sme sa blížili, bolo cítiť výnimočnosť. Výnimočnosť miesta, človeka. Medzi stromami sa dalo rozoznať dielo. Jasný dôkaz, že sme tu správne. Umelca, výtvarníka Martina Borodáča, Dúbravčana, sme navštívili v jeho „ateliéri“, na vidieku, medzi stromami, kde tvorí, maľuje. Prírodu, totiž miluje. Ako vraví, piesok z mora môže nahradiť farbu. Okrem Slovenska vystavoval MARTIN BORODÁČ vo Francúzsku, USA, Rakúsku a v Chorvátsku. Práve Chorvátsko sa stalo jeho umeleckou krajinou. Bol súčasťou výtvarno-charitatívneho projektu pre povojnové siroty na Dalmácii.

Študovali ste strednú školu u Profesora Rudolfa Filu. Ako na to spomínate?

Veľmi dobre, mal som jedného z najlepších profesorov. Chodil som na výstavníctvo-aranžérstvo na strednej škole úžitkového výtvarníctva. V podstate to bolo všetko dokopy - grafika, plagát, značka, logo, typografia. Všetko spojené, čo sa týkalo reklamy v tej dobe. Dnes je už reklama, samozrejme, iná. Od grafiky, typografie som síce odišiel, no som rád, že som tým prešiel, zanechalo to vo mne stopu. Ako aj remeslo, technológia, postupy. Všetko to má svoju poetiku. To som videl a učil sa aj u otca vo fotografickom ateliéri, ktorý mal v paneláku na ulici M.Sch.Trnavského v Dúbravke (otec - Ladislav Borodáč, fotograf pozn. red).

Dosť skoro ste odišli z domu, Bratislavy. Ako ste sa dostali študovať do Ruska?

Mal som mať štvorku z ruštiny a učiteľka na strednej škole mi povedala: „Martin, ty keď zmaturuješ z ruštiny, opijem sa, hoci štyri roky nepijem.“ Nakoniec mi dala trojku so zažmúrenými očami. Robil som vtedy skúšky na vysokú školu, no uvoľnilo sa jedno miesto na akadémiu do Moskvy a ja som si povedal, že idem.

V ktorom to bolo roku?

V roku 1982, bol som tam celú vysokú školu, šesť rokov.

V Moskve ste sa potom po rusky naučili, alebo stále to tak na štvorku?

Hneď prvý rok som mal jednotku, teda ich päťku, našu jednotku. Nemal som tam s kým hovoriť po slovensky, tak som sa naučil.

Bola to odvaha, veľký svet, ísť tam..

Nedalo sa to porovnať. Bratislava vtedy mesto s 300-tisíc ľuďmi, Moskva 15-17 miliónov, bolo to veľkomesto. A tiež galérie. V Bratislave stála galéria tak na jednej nohe a v Moskve boli svetové výstavy, napríklad Picasso. A hoci boli 40-stupňové mrazy, ľudia si obliekli kožuchy a brali rybárske stoličky, aby čakali v rade do galérie na lístok. Taký bol záujem o umenie. Boli to výstavy, ktoré ani do Bratislavy nepriđu, lebo im nemáme, aké priestory ponúknuť.

Vrátili ste sa potom do Bratislavy študovať, tvoriť, pracovať?

Keď som sa vrátil, musel som ísť na vojnu.

Živili ste sa potom a živíte sa umením? Dá sa z umenia prežiť?

Živím, nie je to síce ideálna profesia. Po galériách nepredávam, skôr cez známych, priateľov. Dará sa mi prežiť vďaka vôli, odhodlaniu, nižším nárokom. Otázka je, čo je prežitie. Niektorí majú auto a byt a povie, že nemá a stále mu niečo chýba. Je to o ľudskom postoji, životnom štýle.

Kde tvoríte?

Rád tvorím vonku, dá sa povedať na stromoch.

Na stromoch?

Stromy mám ako maliarske stojany. Raz som tu mal návštevu a pán si myslel, že ozaj tvorím na stromoch, že vyleziem hore na strom a tam maľujem. Nie je však na strome ako na strome. Obrazy mám na strome, nie ja som na strome (smiech).

Tvoríte len vonku alebo aj v ateliéri?

Robím vonku, terasu používam ako stôl alebo maľujem na stromoch, ako som spomínal. Často nanášam niekoľko vrstiev farieb. Mám rád, keď je tam materiál a nemusí byť ani farebný. Napríklad piesok z mora nahradí farbu, je to kombinácia a cítiť tam prírodu a farbu.

Píše sa o vás, že ste solitérom. Stretávate sa s niektorými umelcami?

V dnešnej dobe je podľa mňa smutné, že doba funguje viac uzavreto. Skôr sa stretávajú kamaráti, ktorí sa dávno poznali. Ľudia sa uzatvárajú. Kedysi si pamätám, že sme s rodičmi v byte v Dúbravke ani nezamykali. Odrazilo sa to aj v tvorbe, teda medzi výtvarníkmi, otvorenosť je menšia, ľudia sa zmaterializovali. Pripomenulo mi to jeden zážitok, raz prišiel ku mne pán, vybral si, že chce kúpiť obraz. Vravím mu zo žartu, veď tam ani nie je moc farby a on na to: „Pán Borodáč, ale ja nekupujem farbu, ale váš názor, pohľad.“ Na druhej strane som mal raz výstavu v Rakúsku a jedna pani začala obraz hladkať a vraví, to bude drahé, je tam veľa farby. Aj toto tak hovorí o tom, akí sú ľudia iní.

Vaša tvorba je spätá s Chorvátskom, ste známejší v Dalmácii ako v Dúbravke. Ako vznikla táto spolupráca?

Áno, väčšinu výstav som robil cez Chorvátov, moje obrazy tam prešli skoro celú krajinu, ostrovy. Začalo to stretnutím. Zoznámil som sa s Igorom Brešanom, ktorý bol šéfredaktorom Slobodnej Dalmácie, najväčších novín v Dalmácii, v novinách sa zaoberal kultúrou a umením. Do Bratislavy pricestoval za zberateľom Ivanom Melicherčíkom. Igor Brešan sa ho pýtal, či nepozná nejakého zaujímavého výtvarníka a on ponúkol mňa. Tak vzniklo priateľstvo na 22 rokov. Začali sme spolupracovať.

Ako sa tvorilo v Chorvátsku?

Spomeniem pre mňa asi najcennejší projekt. Vznikol v Kaštela Lukšic pri Splite, kde je sedem tzv. Kaštela, to sú dediny, obranné kaštiele pri mori. Kaštela Lukšic bol detský domov, boli v ňom deti, ktoré prišli počas vojny o rodičov. Urobili tam také sympóziu maliarov, kde sme tvorili, žili a všetky obrazy, čo sme tam asi za dva tri týždne namaľovali, sme darovali detskému domovu. Deti chodili a žili medzi maliarmi, umelcami, spoločne sme tvorili. Bola to pekná akcia, ktorá pokračovala aj na ďalší rok. Vďaka tomuto projektu sa financovali rôzne potreby pre tie siroty, deti. Mal som z toho dobrý pocit, bola to výnimočná ľudská záležitosť. Páči sa mi v Chorvátsku aj rozdielnosť galérii, výstav. U nás má galéria kamenný charakter, často je výstava na jednom mieste. V Chorvátsku výstavy putujú, galerista ju počas roka premiestni na päť či šesť miest.

Vystavujete v Chorvátsku aj teraz, v súčasnosti.

Áno stále, aj tento rok som mal výstavu. Robil som tiež výstavu v chorvátskej Matici v centre Záhrebu asi pred desiatimi rokmi. To bola pekná akcia. Aj Dúbravka je pôvodom chorvátska, tak sa to prepája. Robil som aj návrhy, presnejšie scénu na splitský festival, také chorvátske San Remo.

Čo výstavy na Slovensku, doma.

Vystavoval som v Amerike, Rakúsku, Rusku, Chorvátsku, Maďarsku, Slovinsku, Poľsku, Taliansku a na mnohých miestach v Bratislave, napríklad v Galérii Michalský dvor, v prezidentskom paláci som mal dvakrát výstavu. V Dúbravke som ešte nevystavoval, no možno dozrel čas...

Vynáška:

Martin Borodáč

Narodil sa v roku 1964 v Bratislave. Študoval na strednej škole úžitkového výtvarníctva, odbor aranžérstvo, výstavníctvo a grafický dizajn u Profesora Rudolfa Filu (1979 – 1983)

Vo vzdelávaní pokračoval na Akadémii výtvarných umení Surikova v Moskve. Štúdium úspešne ukončil v roku 1989 získaním diplomu v odbore maliarstvo v triede profesora Jurija Koroleva (1983 – 1989).

Maliar, Dúbravčan, Bratislavčan, no s tvorbou a víziami presahuje ďaleko za hranice. Z jeho malieb cítiť vôňu pobrežia či borovic, počuť šumenie mora, vlny. Martin Borodáč totiž miluje Dalmáciu, Jadran, často tu tvorí, hľadá inšpiráciu. Jeho tvorba je známa aj ďaleko za hranicami. Okrem Chorvátska, vystavoval aj vo Francúzsku, USA, Taliansku, Slovinsku, Rakúsku.

Borodáčove obrazy charakterizujú žiarivé farby, hlavne oranžová, červená, žltá, béžová a modrá v kombinácii s čiernou a bielou či zelenou. Majú v sebe zvláštnu fantastickosť, náboj, mystiku, tajomnosť. Autor často používa zaujímavé znaky a symboly.

Martin Borodáč nepatrí do žiadnej umeleckej „skupiny“, je svojský, kráča vlastnou cestou, mimo trendov, prúdov, a možno práve tým je výnimočný, originálny. Právom možno povedať, že patrí k pozoruhodným postavám slovenského maliarstva.

Z Karlovej Vsi do Dúbravky sa električka predĺžila v marci 1986

Pred MHD jazdila konka, fiakre, drožky a omnibusy

Text: Ľubo Navrátil

V Dúbravke sa doprava vyvíjala podobne ako v iných podobných obciach Slovenska a sveta. Najstarší typ prepravy bol nepochybne peší, ten vystriedala „obecná hromadná doprava“ pomocou konského povozu (hlavne pri presunoch na poľné práce), neskôr sa uchytila individuálna doprava šliapohybom (pre mladších – bicykel) a až potom prišli fiakre, drožky, omnibusy, autobusy, električky a trolejbusy.

Hoci Prešporok koncom 19. storočia už nemal taký politický význam, ako v dobe, keď bol hlavným (korunovačným) mestom Uhorska, jeho hospodársky význam sa zväčšoval.

Oproti iným európskym mestám však rástol výrazne pomalšie, čím sa postupom času stával relatívne menším mestom. Postavenie konskej a neskôr parnej železnice viedlo k budovaniu nových fabriek. Mestská doprava sa však v tej dobe – rovnako ako celé mesto – rozvíjala pomaly.

Do Trnavy z centra mesta

Impulzom pre vznik verejnej mestskej dopravy bola najmä potreba prepravy medzi centrom mesta a železničnými stanicami. Koľaje prvej konskej železnice viedli od roku 1840 od budovy stanice „konky“ po dnešných uliciach Karadžičova, Dostojevského rad a Vajanského nábrežie až k dnešnému Nám. Ľ. Štúra, preto cestujúci mohli smerom na Trnavu cestovať priamo z centra mesta.

V roku 1873 však bola táto železnica prebudovaná na parnú trakciu, a parné vlaky začali premávať zo stanice Považskej železnice na križovatke Krížnej a Legionárskej ulice a k Nám. Ľ. Štúra už neboli vedené. V rokoch 1873 – 1883 preto cestujúcich k tejto stanici z Nám. Ľ. Štúra dovážala po neprestavanom úseku pôvodnej železničnej trate konka, ktorú dobová tlač nazývala „tramway“. Premávka bola prispôsobená príchodom a odchodom vlakov, denne premávali tri páry spojov a cestovné bolo podľa vozňovej triedy od 10 do 20 grajciarov.

Prvé električky v uliciach

Dejiny bratislavskej mestskej hromadnej dopravy v dnešnom ponímaní sa začali písať v auguste 1895, keď do ulíc vyrazili prvé električky. Zaujímavé je, že projekt Ing. Alexandra Wernera, ktorý po rozličných ťažkostiach (a najmä po prekonaní predsudkov) bratislavská radnica prijala, bol pôvodne v roku 1893 tiež mienený ako konská železnica. V prvej polovici roku 1895 boli pripravené koľaje od Tržného námestia (Nám. SNP) po hotel DAX (Štefánikova ul.), neskôr sa vybudovala trať až na Hlavnú stanicu.

Celková dĺžka pôvodnej hlavnej trate bola 2320 metrov. Ako zaujímavosť uvedme, že pri policajno-technickej skúške vozidla v mieste najväčšieho stúpania dosahovali rýchlosť 30 km/h. Začiatok verejnej dopravy na hlavnej trati (a de facto i v Bratislave) bol stanovený na 27. augusta 1895.

Z Karlovej Vsi do Dúbravky

V roku 1954 zaviedli novú linku č. 6 z Karlovej Vsi do Petržalky okolo Národného divadla a v roku 1956 postavili v Karlovej Vsi koľajovú slučku. V decembri 1979 odštartovali práce na predĺžení trate z Karlovej Vsi do Dúbravky, v prvej etape po Hanulovu ul., kde dodnes vidieť zvyšky koľajového oblúka (stojí tam mariánsky stĺp, ktorý nechal v roku 1865 postaviť Jozef Rusznýák, vtedajší farár v Dúbravke).

Druhá časť koľajového predĺženia z Karlovej Vsi po dnešnú konečnú v Dúbravke bola dokončená v marci 1986.

Linka D, teda Dúbravka

Autobusová doprava začala v Bratislave jazdiť 10. mája 1927 na ôsmich autobusoch typu Praga No.

O necelých dvadsať rokov vláda na svojom zasadnutí 13. februára 1945 zlúčila obce Vajnory, Račisdorf (Rača), Prievoz, Lamač a Dúbravku s Bratislavou s právnou účinnosťou od 1. januára 1945. Obce sa mali zlúčiť koncom marca, ale pre vojnové udalosti sa tak nestalo.

Zbor povereníkov na zasadnutí 21. decembra 1945 prijal uznesenie o zlúčení spomínaných obcí s Bratislavou s právnou účinnosťou od 1. 4. 1946. So zlúčením sa vynorili aj problémy priameho spojenia mestských častí s mestom. 27. júla 1952 boli predĺžené linky D a L do Dúbravky a Lamača. Cestovné bolo v rámci celej Bratislavy (okrem linky do Podunajských Biskupíc) zjednotené na 60 československých halierov za jednu jazdu.

Kovové pomníky v starej dúbravke majú asi sto rokov

Prístupový chodník lemujú zreštaurované kríže

Prvý zreštaurovaný liaty kríž daroval Dúbravskému múzeu pred piatimi rokmi bývalý miestny poslanec Andrej Guzy. Krátko na to prišli seniory z Denného centra 1 s iniciatívou zachrániť a zreštaurovať všetky zachované železné kríže z dúbravského cintorína.

Uplynulé leto nechala mestská časť prostredníctvom Dúbravského múzea zreštaurovať deväť kovových liatych a kovaných krížov z prelomu 19. a 20. storočia. „Niektoré boli bohato zdobené dekoratívnymi odliatkami a kovanými výrobkami a jeden bol dokonca majstrovskou kováčskou prácou s bronzovou tvárou Ježiša,“ hovorí správca múzea Ľubo Navrátil. Kríže reštauroval devínsky umelecký kováč a reštaurátor Igor Čierny so synom Adamom, akademickým sochárom. „Kovové pomníky majú okolo sto rokov, niektoré boli značne poškodené a vyžiadali si v prvom rade demontáž ozdobných častí, odstránenie a rekonštrukciu statických prvkov, odstránenie hrubých nečistôt a starých náterov, konzervovanie, výrobu základovej dosky, pri kovanom kríži aj výrobu vsadenej kovovej lucerny a doplnenie chýbajúcich častí. Až po týchto úkonoch sme kríže znova skompletizovali a natreli troma špeciálnymi nátermi,“ približuje umelecký kováč a dodáva, že kovaný kríž je krásnou ukážkou secesného kováčskeho umenia.

Desať krížov bolo krátko pred Dúbravskými hodmi aj vďaka aktivite dúbravských seniorov inštalovaných pri Kostole sv. Kozmu a Damiána a lemujú prístupový chodníček ku chrámovému portálu.

(luna)

Slávnostný galavečer s hudbou, tancom, poďakovaním

Dúbravka oceňovala seniorov

Za mimoriadny prínos v tvorbe a rozvoji procesu aktívneho starnutia ocenila mestská časť v dome kultúry šesťnásť seniorov z Dúbravky.

Za pomoc pri organizovaní výletov, za tóny a hudobné vystúpenia, športovú reprezentáciu, sprevádzanie chorých k lekárovi, za chutné múčniky, za nehrajúceho kapitána bowling tímu, za literárnu tvorbu, vedenie krúžku nemčiny, za, za, za... Za veľa povedeného, vysloveného i nevysloveného. Za všetko. Milí naši, ďakujeme Vám. To sa dalo počas októbrového podvečera čítať na banery na javisku červenej sály Domu kultúry Dúbravka. Dalo sa čítať a najmä bolo počas podujatia v rámci októbra Mesiaca úcty k starším cítiť. Poďakovanie. V Dome kultúry Dúbravka prebehol dnes slávnostný Galavečer seniorov s oceňovaním seniorov za mimoriadny prínos v tvorbe a rozvoji procesu aktívneho starnutia. Zatancovala energická a farebná Klnka, s hudbou prispel k nálade Duchoň Revival – Ľudo Kuruc band. Na záver nechýbalo občerstvenie, rozhovor, stretnutie.

(lum)

Silvia Hatalová, členka Denného centra 1 od roku 2006. Aktívne pôsobí v jeho samospráve. Stará sa o organizovanie výletov pre našich členov, túto činnosť vykonáva s radosťou a zodpovedne.

Jaroslav Zelenka, člen Denného centra 1. Jeho aktivity vidieť i počuť nielen na rôznych akciách v klube, ale aj spolu so speváckou skupinou Dúbravské strešne, ktorej vystúpenia sprevádza na akordeóne.

Helena Čulíková, je členkou Denného centra 2 od roku 2017 a od roku 2018 je zástupkyňou jeho vedúcej. Je členkou Rady seniorov. Reprezentuje v rôznych športových súťažiach v Dúbravke ako aj iných aktivitách.

Anička Štulajterová, je od roku 2012 členkou Denného centra 2. Pomáha v jeho rôznorodej činnosti, reprezentuje v športových súťažiach. Aktívna je aj v dobrovoľníckej činnosti, a to formou sprevádzania chorých k lekárovi. Pomáha pri zabezpečovaní farských akcií.

Helena Horváthová je členkou Denného centra 3 od roku 2007. Viac ako 10 rokov pracuje v jeho samospráve. Nielenže sa zúčastňuje na kultúrnych, športových a iných aktivitách, ale športové aktivity aj osobne organizuje. Počas klubových dní podáva občerstvenie menej pohyblivým členkám a členom klubu.

Janka Masarovičová patrí k najaktívnejším členkám Denného centra 3, kde je členkou od roku 2006. Pravidelne sa zúčastňuje kultúrnych, športových a iných aktivít, vypomáha pri podávaní občerstvenia. Zúčastňuje sa pravidelných nácvikov a vystúpení aj ako členka i sólistka spevokolu Dúbravanka.

Pavol Dolnák, člen Denného centra 4. Od založenia klubu aktívne sa zúčastňuje na realizácii nezabudnuteľných kultúrno-spoločenských posedení prednesom najmä svojej literárnej tvorby. Každoročne úspešne nás reprezentuje v Kvíze seniorov o Dúbravke.

Ľudmila Gucká aktívne sa od založenia Denného centra 4 podieľa na jeho činnosti. Pravidelne týždenne už niekoľko rokov vedie krúžok nemeckého jazyka pre seniorov Dúbravky. Zapája sa do organizačnej práce centra ako členka samosprávy, zabezpečuje vstupenky na divadelné podujatia.

Terézia Vizínová, dlhoročná aktívna členka Miestnej organizácie Matice slovenskej v Dúbravke. Je členkou výboru miestnej organizácie, pôsobí ako pokladníčka. Zapája sa do činností, ktoré realizuje Matica a reprezentuje nás v celodúbravských seniorských športových a kultúrnych podujatiach. Pôsobí v Spevokole MO MS a iných speváckych súboroch.

Ľubica Valachová, dlhoročná aktívna členka Miestnej organizácie Matice slovenskej v Dúbravke. Mnoho rokov je členkou výboru miestnej organizácie. Vede členskú agendu a má na starosti vyberanie členských príspevkov. Je aj kronikárkou miestnej organizácie.

Helena Odlerová, jej ocenenie navrhol Miestny spolok Slovenského Červeného kríža v Dúbravke za sociálne cítenie a zapájanie sa do programu Seniori seniorom. Navštevuje seniorské zariadenie Domov jesene života na Hanulovej ulici. Vytvára inšpiratívny program pre seniorov, aktivizuje ich.

Anna Škodová, vyznamenaná za pôsobenie v Miestnom spolku Slovenského Červeného kríža v Dúbravke. Spolok ju ocenil za sociálne cítenie a zapájanie sa do programu Seniori seniorom. Navštevuje seniorské zariadenie Domov jesene života na Hanulovej ulici. Vytvára inšpiratívny program pre seniorov, aktivizuje ich.

Peter Bellay, člen Denného centra 1. Už niekoľko rokov pracuje v športovom organizačnom výbore Rady seniorov, ktorý zabezpečuje bowlingové súťaže seniorov v súťaži jednotlivcov i družstiev, ako i stolnotenisové turnaje seniorov u nás v Dúbravke.

Mária Tarabová patrí medzi zakladajúcich členov Rady seniorov, dlhoročná členka Denného centra 1, členka spevokolu Dúbravské strešne. Všetci ju veľmi dobre poznáme ako aktívneho človeka, radosť rozdáva aj pri prednese básní.

Mária Špirková, dlhoročná členka Miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska Dúbravka, ochotne pomáha pri organizovaní výletov a exkurzií. Aktívne sa zapája do výberu členských príspevkov MO JDS ako aj príspevkov na rôzne jednotou organizované exkurzie.

Magdaléna Zvaríková, predsedníčka revíznej komisie Miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska Dúbravka. Dôsledne kontroluje hospodárenie MO JDS Dúbravka a na výročných členských schôdzach o tom informuje členov JDS Bratislava - Dúbravka.

Kto nevyroní za mamou jedinú slzu...

Napísal, upozornil, pripomenul. Do redakcie Dúbravských novín prišiel príspevok Starodúbravčana Víta Granca. Je zamyslením, ktoré uverejňujeme pri príležitosti októbra Mesiac úcty k starším.

Aby som začal od seba, spomeniem si na mojich dobrých rodičov v záverečnom období ich života. Aj napriek tomu, že som im bol oporou v ich starobe, dnes v mojom už starobnom veku, keď stojím pri ich hrobe, cítim sa ako na lavici obžalovaných. Čo všetko by som dnes vedel robiť inak, ale už sa nedá. Svedomie človeka je prísny sudca a nedokonalosti v konaní človeka neodpúšťa.

Na základe prežitých skúseností so záverečným obdobím života viacerých starších seniorov, chcem upozorniť na základný atribút života - každý človek až do svojho posledného výdychu ostáva ľudskou osobnosťou. Nie je to iba vec, lepšie povedané prekážka, ktorá prekáža dedičom k nadobudnutiu ich dedičského podielu. Žiaľ, v mnohých prípadoch vidina očakávaného speňaženého dedičstva prevláda nad hodnotou života svojich rodičov.

Bol som pri tom, keď v nemenovanom starobinci vlastná dcéra pri posteli svojej bezvládnej chorej mamy vyriekla svoje nahlas vyslovené pranie, že by „pre mamu bolo najlepšie, keby potichu odišla...“

Pre dcérin chýbajúci cit, nedokázala potom ani splniť mamino posledné pranie, odísť zo starobinca späť do svojho bytu, aj keď si to mama priała, a mala v ňom zabezpečenú bezplatnú starostlivosť od blízkej osoby.

Mama vo svojej добрote totiž už počas života dala na dcéru prepísať svoj byt, takže prežívanie mamy o ďalšie dni života vo svojom byte, potom bola iba prekážkou k dcérinmu odpredaju mamou už darovaného bytu, a k takto získaným peniazom. Neuvedomila si pritom, že takýmto svojím príkladom dáva recept svojím vlastným deťom, ako sa oni budú o svoju mamu starať v jej bezvládnej starobe.

Je také príslovie, že ten kto nevyroní za svoju mamu jediná slzu, bude ich musieť vyplakať more, vo svojej vlastnej bezmocnej starobe, možno aj v opustení v neznámom hospici.

Žiaľ, takýto prípad nie je v dnešných časoch ojedinelý. Aj v inštitúciách, ktoré by mali zabezpečovať dôstojné dožívanie života v seniorskej starobe, je okradnutie zverených pacientov o ľudskú dôstojnosť, skôr pravidlom než výnimkou.

Kto sa má potom starých nemohúcich rodičov zastať, ak nie najbližší príbuzní?

Vít Granec, Dúbravčan

Nefunguje pouličné svetlo? Nahláste to

Zmena času, skoršie stmievanie, zimné obdobie. Ak máte vo svojom okolí nefunkčnú lampu, dajte o tom vedieť. Mestská časť Bratislava-Dúbravka nie je majiteľom a ani správcom verejného osvetlenia. Majiteľom a správcom je magistrát a prevádzkovateľom je firma Siemens. Poruchu je možné hlásiť priamo na nonstop dispečing Siemens +421263810151. Stačí nahlásiť číslo, ktoré je viditeľne umiestnené na stožiaroch. Ak nie je viditeľné, treba nahlásiť ulicu a číslo domu.

Zbierka pokračuje už štvrtý rok

Staré okuliare môžu pomáhať

Text: Lucia Marcinátová

Krabice na zbieranie sú k dispozícii v budovách miestneho úradu – na Žatevnej 2 a na ulici Pri kríži 14.

Nejednému človeku rozjasnili pohľad, zaostřili predmety, písmená, pomohli. Okuliare. Zdanlivo staré nepotrebné, ktoré doslúžili, no predsa dokážu pomôcť. Dúbravčania už štvrtý rok pokračujú v zbierke starých okuliarov. A pri počte a pohľade na okuliare rôznych dioptrií, s rôznymi rámami, farbami, tvarmi možno povedať, že úspešne. Dokopy sú to desiatky, stovky. Zbierku inicioval Lions Club Bratislava Bona Fide a v mestskej časti Bratislava Dúbravka ju spustili v spolupráci s doktorom Jurajom Štekláčom. Škatule na zbieranie okuliarov sú k dispozícii v budovách miestneho úradu – na Žatevnej 2 a ulici Pri kríži. Patria do nich okuliare staré, nepotrebné, použité, no nie zlomené, zničené. Tohtoročnú zbierku odovzdali starosta Dúbravky Martin Zaťovič a organizátori zbierky – predseda Komisie zdravotníctva a sociálnych vecí BSK Juraj Štekláč predstaviteľom Lions club Bratislava Bona Fide. Zozbierané okuliare z Dúbravky putujú do zberného strediska v Taliansku, kde sa s nimi ďalej pracuje, čistia sa a premeriavajú.

Tieto okuliare pomáhajú potom v tretích krajinách, najmä v Afrike ľuďom, ktorí okuliare potrebujú, avšak nemajú finančné prostriedky na to, aby si ich zadovážili.

Jesenné počasie prialo bežcom, mladí súťažili

Bežci v parku aj na kúpalisku

Behu mladých Dúbravčanov sa zúčastnilo okolo sedemsto bežcov. Bratislavský cross písal už svoj 20. ročník.

Dva týždne po sebe sa Park Pekníkova zaplnil doobeda mladými bežcami. Beh mladých Dúbravčanov spojil pri pohybe takmer 700 deti z piatich dúbravských škôl. K základným školám, ktoré zriaďuje mestská časť, sa pridala aj Britská medzinárodná škola z Pekníkovej.

Jeden týždeň behali žiaci prvého stupňa, o týždeň neskôr druhého. Dĺžka trate sa pohybovala od 400 po 1600 metrov, menila sa podľa veku detí. „Bojovalo sa doslova o každý mesiac,“ hodnotil Radek Šatka z Oddelenia školstva, vzdelávania a športu.

Po spočítaní a vyhodnotení všetkých bežcov z prvého aj druhého stupňa organizátori pretekov konštatovali víťazstvo Britskej medzinárodnej školy, druhí najúspešnejší bežci boli zo Základnej školy Sokolova, tretie miesto patrilo ZŠ Beňovského, štvrté ZŠ Pri kríži a piate ZŠ Nejedlého.

Počas októbra sa prekvapivo naplnilo aj kúpalisko Rosnička, nešlo však o plavcov, ale bežcov. Správa telovýchovných a rekreačných zariadení tu organizovala Bratislavský cross. Počasie športovcom prialo. Išlo už o 20. ročník behu lesným terénom, ktorý nadväzuje na Beh Devínskou Kobylou s 30-ročnou tradíciou, pre všetky vekové kategórie s dĺžkou trate od 500 do 6500 metra.

(lum)

Jesenná kvapka krvi

Text: Zuzana Morávková

Mestská časť Bratislava-Dúbravka už piaty rok organizuje mobilné odbery krvi. Obyvatelia tak nemusia chodiť nikam ďaleko, po raňajkách ich v Kultúrnom centre Fontána privítajú zamestnanci mobilnej odbernej jednotky.

Krátko po pol ôsmej ráno prvý darca už vypisuje dotazník. Je ním starosta Martin Zaťovič. Postupne prichádzajú ďalší ľudia, ktorým je po vyplnení dotazníka odobraté malé množstvo krvi. Pri priaznivých hodnotách sú odoslaní za lekárkou, ktorá rozhodne o odbere. Prišli aj študenti z Gymnázia na Bilíkovej ulici a aj zo Strednej odbornej školy pedagogickej na Bullovej. Sezóna chrípok a viróz si vybrala svoju daň, preto na tohtoročný jesenný odber krvi prišlo menej ľudí než obyčajne. Napriek tomu bolo vykonaných dvadsaťjeden odberov.

Darovanie krvi je nielen dobrým skutkom, ale prospieva aj samotnému darcovi. Stimuluje krvinky a pri vyššom či nižšom tlaku je dokázané, že vďaka pravidelnému darovaniu krvi sa tlak časom stabilizuje na primeranej úrovni, zlepšuje sa tiež kvalita pleti. Ide aj o tréning srdcovocievneho systému.

Ďalšie odbery krvi, v Dúbravke známe pod názvom Na pol litra so starostom, budúcom roku sú naplánované na 26. februára 2020 a 28. októbra 2020.

V DKD uviedli predstavenie Medzi nebom a ženou

Prežiť 12 vzťahov za 90 minút

Text: Andrea Fedorovičová

Na pódiu dúbavského domu kultúry uviedli 7. októbra komédiu Medzi nebom a ženou v hlavných úlohách s Dianou Mórovou, Martinom Trnavským a Radimom Novákom. O scenár a réžiu inscenácie Divadelného spolku Frída, ktorá mala premiéru v brnianskej Redute v septembri 2011, sa postaral slovenský režisér Dodo Gombár. Známym tvorca má na konte vyše 60 režijných počínov vrátane slávnych muzikálov ako Krysař či Peter a Lucia s hudbou Deža Ursinyho. Diela v jeho naštudovaní uviedli nielen na Slovensku a v Česku, ale aj v New Yorku, Ríme či Budapešti. Výnimkou nie je ani titul Medzi nebom a ženou, ktorý mohli pred pol rokom uzrieť i diváci a diváčky v Austrálii.

„Hru, pokiaľ viem, dodnes hrajú ešte asi v troch divadlách v Čechách a kade tade po celom svete. Pred pol rokom bola napríklad premiéra v Sydney. Dodo je celosvetovo uznávaný slovenský autor a režisér, máte v ňom poklad a to málokto vie, pretože je to veľmi skromný človek,“ uviedol pre Dúbavské noviny Martin Trnavský, ktorý v hre stvárňuje pár s Dianou Mórovou.

Spolu s dvojicou hercov prežívajú diváci a diváčky počas 90 minút celkom dvanásť rôznorodých mužsko-ženských vzťahov v rôznych etapách ich vývoja. Pásmo sleduje celý rok, pričom každý mesiac podľa jeho jedinečnej atmosféry vykresľuje lásku svojím originálnym spôsobom, v rôznej forme a poukazuje na rozmanité, niekedy až bizarné konflikty, ktoré môžu medzi mužom a ženou nastať.

Šťastná láska sa mení v bolestivý rozchod, mladé páry sa striedajú so staršími, radostné so zúfalými, bojujúce s rezignovanými. Pásmo scénok, z ktorých každá nielen tematicky, ale aj svojou formou originálne zobrazuje partnerské vzťahy, prevádza divákov a diváčky celou škálou pocitov, od hlasného smiechu až po dojatie a slzy. Koniec hry popretkáwanej odkazmi na biblické hriešne jablko a pochybovaním o existencii lásky ako takej, zachytáva starček a starenku líhajúcich si do postele, aby spolu mohli ruka v ruke zaspáť.

„Sú to také krátke milé scénky, jedna je pantomíma, ďalšia je vtipná, tretia improvizovaná a spolu zobrazujú dvanásť mesiacov v živote partnerov. Každý mesiac ukazuje vzťah muža a ženy v inom období a rozporení, jeden má navrch, druhý má navrch, jeden žiarli, druhý je zúfalý... Divácky vďačný je november, kde si vymeníme role, ja som muž a Martin žena. Tie scénky nie sú dlhé, sú milé, vtipné a na konci aj také celkom dojímavé smutné,“ priblížila Diana Mórová.

Radim Novák dvojicu počas predstavenia dopĺňa v úlohe komického divadelného technika, ktorý zároveň ako kritický pozorovateľ sprevádza diváka scenárom.

Nad Pekníčkou sa hralo šarkanie divadlo

Veľká jesenná oslava šarkanov písala v Parku Pekníkova svoj ďalší ročník. Súťažilo sa v troch disciplínach.

Menšie, väčšie, farebné, so stuhami, dlhými chvostami, zubami, očami. Jednoducho rôzne a bolo ich veľa. Šarkanov na nebi.

Októbrová Dúbravská šarkaniáda v Parku Pekníkova bola ozaj divadlom pre oči a pre niektorých aj hrou nervov. Niektoré šarkany totiž leteli tak vysoko, že im špagát nestačil. Jeden zo šampiónov v disciplíne najvyššie, totiž uletel. Išlo navyše o šarkana, ktorý patril k víťazom posledných ročníkov.

Možno tak povedať, že Dúbravská šarkaniáda nebola len romanticky jesenná, ale aj napínavá.

Súťažilo sa o najkrajšieho a najväčšieho ručne zostrojeného šarkana a šarkana, ktorý vyletel najvyššie. A práve posledná disciplína bola „bojom“. Tradičný šarkaní „rekordman“ rodiny Melišovcov sa tento rok neukázal, prišli viacerí, ktorých šarkani vyleteli poriadne vysoko. V Parku Pekníkova bolo vidieť zanietenie rodín, celých tímov, niektoré šarkany vraj v jesenných dňoch trénovali, „ich vodiči“ sa vybavili poriadnym a dlhým špagátom. Vietor bol na podujatí vítaný a aj zadul a poháňal šarkanov. Zopár ich uviazlo na strome či basketbalovom koši. Na záver podujatia vyšlo aj slnko. Zsvietilo k spoločnej šarkanej zábave, pri ktorej vyhrával každý, kto z nej mal radosť.

(lum)

ANKETA

Ktoré podujatia, akcie v Dúbravke navštevujete? A aké by ste si želali, predstavovali do budúcnosti?

Soňa

Máme malé dieťa, takže aktuálne vyhľadávame podujatia pre deti. Dcéрка má len jeden a pol roka, takže zatiaľ len akcie vonku, keď bude staršia, tak plánujem chodiť aj na divadielka a podujatia s pesničkami pre deti do Domu kultúry Dúbravke, lebo to má rada. Bolo výborné napríklad to septembrové podujatie s hasičmi na Pekníčke.

Marek

Ja som športový priaznivec, mám rád šport, čiže športové podujatia, a to v podstate akékoľvek. Najradšej mám futbal, hokej, tenis, bicykel, ale nebránim sa iným športom. Bol som raz či dvakrát na podujatí v Parku Pekníkova a tiež vonku na bicyklovej súťaži detí.

Katka

Mám malé deti, tak to ovplyvňuje aj môj výber podujatí. Čiže aktuálne sú to detské podujatia, na iné moc nie je priestor a čas. Radšej si vyberám s deťmi také menšie akcie, Dúbravské hody tie navštevujeme menej. A keď premýšľame, tak volíme akcie, ktoré sú vonku na vzduchu, do vnútra Domu kultúry Dúbravka nechodievame.

Ivana

Mám pocit, že podujatia v Dúbravke sú aktuálne celkom vyvážené. Je toho dosť aj pre deti a aj pre dospelých sa dá nájsť, z každého čosi. V letnejších obdobiach chodíme radšej von na akcie, do Domu kultúry chodievame len málokedy. No možno je čas tam ísť, rada by som šla na niečo dobré, možno na niečo hudobné.

Danka

Hoci som už seniorka, chodievam na detské podujatia, napríklad aj zajtra pôjdeme na divadielko s vnukom do Domu kultúry Dúbravka. Má rád rozprávky, je to pre jeho vek, páči sa mu to. V lete chodievame aj na akcie vonku. Na podujatia pre starších, dospelých nechodievam.

František

Čo sa týka podujatí v mestskej časti, tak rád chodievam napríklad na Dúbravské hody. Možno by som privítal športové podujatia pre verejnosť, teda pre amatérov, nie profesionálov. Možno by viacerí privítali nejaký turnaj, možnosť zahrať si futbal. Ako rodina chodíme na detské podujatia, väčšinou tie vonku, ktoré bývajú.

Barbora a Timotej

Máme radi podujatia vonku, vo vnútri Domu kultúry Dúbravka sme neboli. Ja by som si napríklad želala cvičenie jogy (smiech) vonku a ja zas futbalový turnaj. Mrzí ma to, ako dopadli dúbavskí futbalisti, sledovali sme to. Je to zarážajúce, ide o pár metrov na ihrisku a nedali im výnimku. Veď do toho štadióna sa veľa investovalo.

Kupovať menej, prípadne potraviny bez obalu

Odpad riešme pri nákupe

Text: Zuzana Morávková

Miesto, v ktorom žijeme, si vytvárame sami. Súčasný konzumný život prináša okrem pohodlia aj mnoho negatívnych sprievodných javov. Jedným z nich je aj množstvo vznikajúceho odpadu, ktorý po našich každodenných činnostiach zanechávame doslova všade. Dobrou správou je, že jednotlivci aj rôzne ekologické iniciatívy začínajú šíriť osvetu, ako odpad zredukovať a tiež, ako ho správne roztriediť. Oslovili sme Zuzanu Mačurovú z iniciatívy Zero Waste Bratislava, aby nám o téme odpadu a jeho správnej recyklácii povedala niečo viac. Zuzana je spoluzakladateľkou občianskeho združenia Inzetko, spolupracuje na projektoch s organizáciou Less Waste Global a environmentálnym centrom Makovice v Stupave. Profesionálne sa venuje koučingu a upratovaciemu poradenstvu podľa Marie Kondo.

„Odpad sa týka nás všetkých. Už pri nákupe sa ľudia stávajú súčasťou procesu jeho vytvárania, a to je tá správna chvíľa, kedy sa začať zamýšľať nad tým, kde tento odpad skončí.“

„Zaujímavé je, že obrovská skupina ľudí si stále myslí, že odpad sa ich netýka. Vynesú smetný kôš zo svojej domácnosti a tým to pre nich akoby končí,“ hovorí Zuzana Mačurová. „Opak je však pravdou. Odpad sa na Slovensku v najväčšej miere skládkuje alebo spaľuje. To znamená, že sa v pozmenenej podobe opäť dostáva do životného prostredia, ktorého súčasťou je aj človek, ktorý len vynesie kôš a ďalej sa nestará. To, že nemáme skládku priamo za domom, neznamená, že sa nás netýka.“

Podstata už pri nákupe

Spotrebiteľ má jedinečnú príležitosť znižovať odpad na úplnom začiatku, a teda pri nákupe. Prvým krokom k znižovaniu množstva odpadu je nakupovať menej, prípadne väčšie balenia, alebo potraviny bez obalu – do vlastných vreciek a pohárov. Dnes už sú lepšie dostupné bezobalové potraviny, zoženiete tak cestoviny, orešky, strukoviny, cukríky, a v neposlednom rade, drogériu, môžete si napr. načapovať už aj zubnú pastu či ocot.

„Vždy si kladiem otázku, či naozaj ten výrobok potrebujem, učím sa, nielen pri nákupoch, hovoriť nie. Keď mi ponúkajú propagačné materiály, prípadne nejaké reklamné predmety a „niečo zadarmo,“ ak ide o produkt, ktorý ma zaujíma, odotím si kontakt, ale napríklad vizitku si nevezmem“, dodáva Mačurová, u ktorej v domácnosti nenájdete mikroténové či jednorazové vrecká.

Čas a záujem

Treba priamo povedať, že znižovanie odpadu a jeho správne triedenie, si vyžaduje čas, ale najmä záujem. Je veľa možností, ako opätovne využiť napríklad obalové materiály. Škatule sa dajú venovať niektorým e-shopom, ktoré ich znova použijú, obaly od vajíčok, posuňte chovateľovi sliepok. Ak máte menej času, hodte odpad aspoň do správnej nádoby. Plasty a plechovky do žltého, papier do modrého, sklo do zeleného kontajnera.

A kam so špeciálnym odpadom? Zvyšky chemikálii, farieb, nábytok, stavebný odpad, elektroodpad, to všetko treba odniesť na zberný dvor.

„Pri prerábaní bytu som ja zvolila cestu darovania. Tri mesiace som nerobila nič iné, len ponúkala na internete veci, o ktorých som si myslela, že naozaj už nenájdú využitie a bola som milo prekvapená, že našli“. Touto cestou sa predĺži životný cyklus produktu. Na facebooku je veľmi aktívna skupina s názvom - Nevyhadzujte, darujte. Sú tam rozumní administrátori, ktorí nekomplikujú proces darovania. Vďaka tejto skupine som darovala šálky, panvice, dokonca aj svietnik v tvare tekvice, ktorému som veľa šanci na adopciu nedávala,“ usmieva sa Mačurová.

Separovať!

Začať musí každý od seba. Základom je mať v byte viacero nádob na separovanie, odporúčame na najčastejšie typy odpadu - plast, papier, sklo a zmiešaný odpad - komunál. Hnedé odpadkové koše pri rodinných domoch sú určené na odpad zo záhrad, čiže lístie, tráva, konáriky. Kuchynský odpad do nich nepatrí.

Na každom produkte je trojuholník s tromi šípkami, kde je uvedená informácia, o aký druh materiálu ide a na základe toho sa dá správne vytriediť. Keď výrobok pozostáva z viacerých materiálov s rôznymi vlastnosťami, ide o kompozitný materiál. Takýto je najťažšie roztriediť a následne zhodnotiť. Toto je už ale úlohou dizajnérov, ktorí by mali hľadať cestu, ako navrhnuť výrobok čo najjednoduchšie, aby sa dal na konci jeho životného cyklu jednoducho rozložiť na časti, ktoré sa zrecyklujú alebo znova použijú. Väčšina kompozitných materiálov zatiaľ, bohužiaľ, patrí do komunálu alebo do zberného dvora.

Vynáška:

Menej odpadu

na odpad myslieť už pri nákupe tovaru - zamýšľať sa nad tým, kde tento odpad skončí

znižovať odpad už pri nákupe - nakupovať menej, prípadne väčšie balenia alebo potraviny bez obalu – do vlastných vreciek a pohárov

základom je separovať — plast (žltý kontajner), papier (modrá kontajner) , sklo (zelený kontajner) a zmiešaný odpad – komunál (čierny kontajner)

Autisti patria k spoločnosti. Integrujú ich v Centre rodiny

S bublinou sa pohybuje ťažko

Text: Lenka Janotková

Každý človek má svoju vlastnú realitu. Motivátori nám vravia, že ak naozaj chceme, môžeme si realitu vytvoriť presne takú, po akej túžime. Nazdávam sa, že do istej miery na tom niečo je. Že to, na čo myslíme dnes, môže ovplyvniť, ako sa budeme cítiť zajtra. Že si naozaj môžeme okolo seba vedome vytvoriť akúsi bublinu, ktorá nás ochráni pred negatívnymi ľuďmi, negatívnymi myšlienkami a všetkým, čo si vo svojom osobnom priestore neželáme. Predstavte si ale, že žijete v bubline, ktorá vás pred ničím neochráni. Práve naopak, odrezáva vás od sveta a od radostí bežného života. V takýchto bublinách žijú na Slovensku tisíce dospelých a tisíce detí. O bublinu izolácie nikoho nežiadali, jednoducho im, často už pri narodení, bola pridelená.

Hovoríme o ľuďoch s rôznymi formami autizmu. V izolujúcej bubline sa zobúdzajú každé ráno, a ona ich zväčša tvrdošijne sprevádza celý deň. A na druhý znovu. Izoláciou trpia nielen samotní postihnutí, ale i rodičia a blízki, ktorí sa o nich starajú.

My zdraví sa dennodenne rozhodujeme medzi nespočetným množstvom možností. Budeme študovať to alebo ono, pracovať tam alebo tam...

Mamy a otcovia autistických detí takéto možnosti nemajú. Žijú a starajú sa o svoje dieťa a starostlivosť zväčša pohltí doslova celý ich život. Spoločná návšteva kina alebo zaujímavého koncertu? S autistickým dieťaťom takmer nemožná. Víkendový výlet s kamarátmi? Nemožné. Rodinná cesta lietadlom na dovolenku k moru? Nemožné. Nemožné, nemožné, nemožné. Bublina autistov a ich rodičov je bublina plná nemožností, obmedzení a nekončiacej izolácie.

Izolácie takej dokonalej, že my zdraví často akoby sme ani nevedeli, že autisti existujú. Prečo? Pretože ich na miestach, kde sa bežne nachádzame, málokedy stretneme. S bublinou, ktorá rodičov autistov neustále obklopuje, sa im totiž veľmi ťažko pohybuje.

Ťažko sa v nej nastupuje do autobusu, ťažko sa v nej kráča úzkymi uličkami supermarketu, ťažko sa v nej ticho sedí v čakárni u lekára. Všetko, čo zdravý človek vníma ako každodenné povinnosti, je pre autistov a ich rodičov nepredstaviteľná komplikácia a prekážka.

Drobná zmena postoja

Môžeme im my zdraví nejakou pomôcť a uľahčiť im každodennú existenciu? Zaslúžia si predsa, aby medzi ich životmi a autistickou bublinou nebolo pomyselné rovná sa. K zmene vnímania postihnutých ľudí by nás ale malo motivovať najmä uvedomenie, že všetci – zdraví aj postihnutí - sme súčasťou celku – tejto spoločnosti. A tá môže byť len taká vyspelá, empatická, chápaná a tolerantná, ako vyspelí, empatickí, chápaní a tolerantní sú jej členovia.

Ako teda môže obyčajný človek prispieť k tomu, aby sa autistom u nás žilo ľahšie? Stačí aj drobná zmena postoja. Keď nabitú budúce uvidíme dieťa s autistickými prejavmi (akokoľvek hlučnými), namiesto zízania sa na jeho rodičov radšej povzbudivo usmejme. Nepozerať sa opačným smerom a radšej sa im milo prihovorme. Menej myslíme na ich odlišnosť a viac sa zamerajme na to, čo nám môžu dať. Menej ich ľutujeme a viac im vytvárame príležitosti na integráciu.

Arteterapia v Centre rodiny

Presne to robia aj v Centre rodiny na Bazovského, kde sa dlhodobo snažia význam slova integrácia skutočne naplniť. Autistické deti aj dospelí sa tu pravidelne zúčastňujú na arteterapii a rôznych tvorivých a pohybových aktivitách, ktoré sú zároveň otvorené aj ostatným záujemcom. Stretnutia postihnutých a zdravých detí a dospelých sú nenásilným a prirodzeným zblížovaním dvoch svetov a zároveň bezpochyby prínosom pre celú komunitu. Ak ste už do centra zavítali, možno ste niektorých zo spomínaných autistov náhodou zahliadli napríklad na chodbe alebo v kuchynke. Aj takéto mimovoľné vzájomné stretnutia majú pre autistov a zdravých veľký význam. Obaja sa ocitajú v komunitnom priestore, ktorý simuluje spoločnosť takú, aká by mala byť. Otvorená pre všetkých, akceptujúca obmedzenia ale najmä vnímajúca jedinečný potenciál všetkých svojich členov. Tou spoločnosťou sme my všetci, formujeme ju preto tak, aby v nej bolo dobre všetkým.

Aktivity pre autistov v Centre rodiny

Pondelok - 16:00 -18:00 - keramika

Utorok - 15:00-18:00 - maľovanie pri hudbe pre mentálne postihnutých dospelých

Streda - 16:00 - 17:00 - tancovanie s Naoir

Štvrtok - 16:00 - 18:00 - maľovanie

Trinášť mužstiev nemalo výhrady k dĺžke nášho ihriska

Futbal nerobíme len pre seba

Text: Jozef Petrovský

Už niekoľko týždňov pred začiatkom súťažného ročníka 2019/2020 rezonovalo vo futbalovom hnutí v bratislavského regióne najmä zaradenie nášho družstva FK Dúbravka ako víťaza piatej ligy ObIFZ Bratislava – mesto do štvrtej ligy. Prečo Dúbravka nie je účastníkom spomínanej ligy sme písali v septembrovom čísle. Svoje stanoviská k prípadu vyjadrili predseda BFZ Juraj Jánošík a predseda ŠTK BFZ Miroslav Richtárík. „S ich názormi vôbec nesúhlasím,“ povedal predseda FK Dúbravka MIROSLAV JANKY starší „Počas mojej 33-ročnej činnosti vo funkcii predsedu FK Dúbravka som nečítal od zodpovedných a najvyššie postavených funkcionárov BFZ toľko nepravdivých, skreslených a neúplných informácií. Z toho dôvodu som bol nútený reagovať na ich názory, ku ktorým prijal náš FK svoje stanovisko. V prvej časti tohto stanoviska sme vysvetlili prihlášku nášho futbalového klubu do štvrtej ligy a v druhej časti sme konkrétne reagovali na stanoviská už menovaných funkcionárov BFZ.“

Vráťme sa ešte na začiatok, čiže čo sa udialo po skončení predchádzajúceho ročníka?

Prihlášku do súťaže poslal FK Dúbravka v zmysle platných noriem BFZ a tou platnou normou je Rozpis majstrovských súťaží vo futbale – súťažný ročník 2018/2019. V technických ustanoveniach sa píše, že hrá sa podľa platných Pravidiel futbalu a k nim vydaných doplnkov, ktorých výklad prináleží príslušnej KRAd, ďalej podľa Súťažného poriadku a tohto Rozpisu, ktorého výklad prináleží príslušnej ŠTK.

V ďalších ustanoveniach sú uvedené podmienky účasti oddielov v majstrovských súťažiach BFZ a na akých ihriskách sa má hrať a s akými loptami.

Všetky tieto normy a ustanovenia sme v našej prihláške splnili. Nikde v Rozpise v zmysle citovaných článkov sme nenašli dvanásť podmienok infraštruktúry štadiónov tretej a štvrtej ligy, ktoré schválil Výkonný výbor BFZ v roku 2015. Tieto podmienky neboli uvedené ani v Rozpisoch na ročníky 2016/2017, 2017/2018 a 2018/2019. Pýtame sa, prečo BFZ, konkrétne ŠTK neposudzovali našu prihlášku v zmysle Článku 5, kde sa jednoznačne hovorí, že sa hrá podľa platných Pravidiel futbalu, Súťažného poriadku a tohto Rozpisu.

Vráťme sa ale k vašej prihláške do súťaže.

ŠTK vykonala štandardnú pasportizáciu nášho štadióna, kde zistila, že z 12 kritérií nespĺňame predpísanú dĺžku ihriska 100 m (skutočná dĺžka nášho ihriska je 97 m). Toto kritérium je v rozpore s pravidlami futbalu, kde je uvedená minimálna dĺžka 90 m. Na základe predloženej správy ŠTK z

vykonanej pasportizácie Výkonný výbor BFZ rozhodol, že domáce zápasy nemôžeme hrať na našom štadióne a uložil nám povinnosť nahlásiť iné pasportizované ihrisko pre domáce zápasy. V zmysle platných noriem neexistuje povinnosť, aby klub hrával domáce zápasy na inom ihrisku, keď s tým nesúhlasí.

Váš futbalový klub nikdy nesúhlasil hrať domáce zápasy na inom štadióne ako na vlastnom.

Toto naše stanovisko sme niekoľkokrát osobne, telefonicky aj písomne deklarovali a nebola nám schválená ani výnimka. Žiadosť o poskytnutie dočasnej výnimky sme podali už 9. júla. Dočasná výnimka nám nebola schválená a tak sme nemali byť vôbec zaradení do žrebovania štvrtej ligy. Naša prihláška mala byť anulovaná a BFZ mal osloviť iný klub z piatej ligy. Na základe uvedeného jednoznačne vyplýva, že ŠTK a VV BFZ nepostupoval v zmysle platných futbalových predpisov.

Klub má k dispozícii vyjadrenie jedného z členov VV BFZ, bývalého predsedu ŠKP Dúbravka a FK Inter Bratislava Milana Lončíka. Môžete ho nám pretlmočiť?

Už sa dlhšie vie, že FK Dúbravka protestuje a odmieta rozhodnutia funkcionárov BFZ a podobne. Nečudujme sa im. Veď v ÚS č. 2 z 12. júla 2019 bolo uverejnené, že mužstvo FK Dúbravka je zaradené do súťaže riadenej BFZ (zvážil VV BFZ všetky skutočnosti v súlade s článkom 14 SP SFZ) - štvrtej ligy bez akýchkoľvek pripomienok. V súlade s vyššie uvedeným, ako aj zo skutočností vyplývajúcich z "nekonečnej" komunikácie medzi pánmi Farbulom a Jánošíkom s predstaviteľmi FK Dúbravka vyplýva, že došlo k viacerým pochybeniam zo strany BFZ (tvrdím to aj napriek tomu, resp. práve preto že som členom VV BFZ) a je potrebné priznať si chyby a doriešiť "kauzu" Dúbravka k spokojnosti všetkých zúčastnených strán a to v súlade s platnými športovými normami.

Poznali ste názor ostatných účastníkov štvrtej ligy na rozmery ihriska v Dúbravke?

Požiadali sme všetkých 15 účastníkov o vyjadrenie názoru či súhlasia, aby sme domáce zápasy hrávali na našom štadióne. Trinásť mužstiev nemalo žiadne výhrady. Záverom by som chcel poukázať, že vrcholom neserióznosti ŠTK BFZ je odstúpenie nášho klubu na Disciplinárnu komisiu a za chyby, ktoré sme ako klub nezapríčinili my, nás pokutovali sumou 800 eur.

Nakoniec Odvolacia komisia BFZ mala na niektoré veci iný názor.

Je to pravda. Odvolacia komisia na svojom októbrovom zasadnutí zamietla odvolanie FK Dúbravka proti rozhodnutiu o vylúčení zo súťaže, ale prijala rozhodnutie, na základe ktorého bude klubu vrátené štartovné 450 EUR. Aj odvolanie FK Dúbravka proti rozhodnutiu DK BFZ o finančnej pokute bolo úspešné a klubu bude vrátené 800 EUR. OK BFZ totiž dospela k záveru, že predseda ŠTK BFZ Miroslav Richtárik nemal VV BFZ predložiť návrh na zaradenie FK Dúbravka do štvrtej ligy.

Čo by ste chceli povedať na záver?

Dovolím si povedať, že niektorí funkcionári BFZ akosi pozabudli na jednu zásadnú vec a to, že futbal my funkcionári (zväzoví aj kluboví) nerobíme len pre seba. Robíme ho hlavne pre deti, hráčov, fanúšikov a rodičov. Tomuto by sme všetci mali dospieť a podriaďovať všetko úsilie spoločnými silami, lebo zväz nemôže existovať bez klubov a naopak kluby bez zväzu. My sme tak už vykonali, čoho dôkazom je rozsiahla rekonštrukcia, na amatérske pomery nevídaná. Takisto je potrebné si uvedomiť, že my kluby by sme mali byť minimálne rovnocenným partnerom a nie dané na úroveň podriadeného orgánu, ktorému sú diktované len podmienky bez ohľadu na aktuálne pomery.

Vynáška:

Futbalové ihrisko FK Dúbravka má rozmery - dĺžka 97 metrov, šírka 61,5 metra.

Je o tri metre kratšie než požaduje norma.

Na maratónne sviatila Dúbravka

Text: František Brunovský

Októbrový víkend patril na Slovensku behu. Na Medzinárodnom maratónne mieru v Košiciach sa zúčastnilo 14 500 bežcov.

Ráno o 9tej vyštartovala hlavná kategória maratóncov na trati 42,195 kilometra, polmaratónci a štafety. V tomto dlhom zástupe bežcov bola aj štafeta s tričkami „Dúbravka čerešnička Bratislavy“ v žltej farbe.

Prvý 12-kilometrový úsek prebehol Martin Placko za 47 minút. Ďalších 9 kilometrov bežal Matej Holický, 77-ročný člen Miestnej organizácie JDS Dúbravka, za 92 minút. Potom 12 kilometrov bežal Edmund Capák za 68 minút. Posledný úsek 9 kilometrový pripadol Márii Krčmárovej, členke Miestnej organizácie JDS, ktorá nedávno s horským vodcom vystúpila na Gerlachovský štít, úsek skončila s časom 68 minút. Naša štafeta sa umiestnila na 239 mieste z 274. Čas z vlaňajška sme si polepšili o 30 minút.

Organizátormi a pomocníkmi štafety boli manželia Brunovskí. Naša hlavná rozhodkyňa šesťboja, Vierka Litváková bežala 42,195 kilometrov vo svojom takmer rekordnom čase 3:40 hod.

DC 1. obhájilo vlaňajšie prvenstvo

Po prvý raz Bajteková a Bereš

Za účasti 18 mužov a 16 žien sa uskutočnili už po piaty raz majstrovstvá Dúbravka seniorov v bowlingu. Súčasťou bolo posledné, piate kolo v Dúbravskej bowlingovej lige seniorov (DBLS). Prvenstvo z úvodného ročníka obhájilo podľa očakávania Denné centrum 1.

Aj v súťažiach jednotlivcov si počínali muži a ženy z tohto denného centra, keď získali tri zo štyroch prvých mieste a ďalšie cenné kovy. Premiérovo najvyššie skončili Š. Bajteková (DC/1) a J. Bereš (DC/4). Ceny pre najlepších odovzdávali starosta M. Zaťovič, predseda komisie športu B. Semančík a koordinátorka Rady seniorov Z. Marková.

● DBLS - 5. kolo: 1.DC/1 581 bodov, 2. DC/4 514, 3.DC, 4. DC/2 399. Najlepší jednotlivci – muži: 1.J. Bereš (DC/4) 146, 2.J. Petrovský 136, P. Bellay (obaja DC/1) 129. Ženy: 1.Š. Bajteková (DC/1) 116, 2.Z. Smolková (DC/4) 103, 3. A. Dosoudilová (DC/1) 102.

KONEČNÉ PORADIE: 1.DC/1 (Š. Bajteková, A. Dosoudilová, T. Vizinová, P. Bellay, J. Petrovský, M. Mizner,) 2664 bodov, 2.DC/4 2266, 3.DC/3 2145, 4.DC/2 1769. Najlepší jednotlivci – muži: 1.P. Bellay 683, 2.J. Petrovský (obaja DC/1) 616, 3.F. Žilinský (DC/3) 482. Ženy: 1.A. Dosoudilová (DC/1) 456, 2.E. Barboríková (DC/3) 455, 3.M. Ivančová (DC/4) 439.

● MAJSTROVSTVÁ DÚBRAVKY SENIOROV – muži: 1.J. Bereš (DC/4) 146, 2.J. Petrovský 136, P. Bellay (obaja DC/1) 129, 4.F. Žilinský (DC/3) 126, 5.P. Frešo (DC/1) 116, 6.B. Búrik (DC/2) 109, 7.J.Barborík (DC/3) 99, 8.M. Mizner (DC/1) 98. Ženy: 1.Š. Bajteková (DC/1) 116, 2.Z. Smolková (DC/4) 103, 3. A. Dosoudilová (DC/1) 102, 4.M. Feketeová 92, 5.Zd. Berstenreinerová (obe DC/4) 90, 6.E. Barboríková (DC/3) 86. 7.M. Ivančová 83, 8.D. Melichárková (obe DC/4) 82.

(pej)

Víťazom Balogh

V kultúrnom stredisku Fontána sa koncom septembra uskutočnil tradičný Hodový open rapid turnaj v šachu. Na jubilejnom 20. ročníku, ktorý sa konal pod záštitou starostu Martina Zaťoviča, sa zúčastnilo 85 šachistov o najmladších až po seniorov. Na turnaji štartovali hráči z celého Slovenska, ale aj zo Srbska, Bieloruska, Rumunska, Anglicka a Maďarska. Hralo sa tradične 9 kôl, 2x15 minút pre každého hráča. Turnaj mal nielen medzigeneračný, ale aj sociálny charakter. Ako nám povedal riaditeľ turnaja Ľuboslav Škoviera, v tomto roku mala prevahu na turnaji mládež, čo je pre túto kráľovskú hru prísľubom do budúcnosti. Kvalitu turnaja potvrdili štyria hráči s medzinárodnými titulmi. Najvyššie nasadený hráč Peter Balogh zo Senca potvrdil svoje rebríčkové postavenie prvenstvom v turnaji. Turnaj organizoval ŠO Tatran Dúbravka a MČ Dúbravka.

● VÝSLEDKY: 1. P. Balogh (Senec), 2.T. Čajka (Osuské), 3.J. Jánoš (Slovan Bratislava). Najlepší – mladší žiak: Š. Šalgovič (Doprastav), starší žiak: D. Chlpek, junior: O. Vadila (obaja Slovan Bratislava), hráč ŠO Tatran Dúbravka: M. Hamaš, senior do 70 rokov: Ľ. Škoviera (Tatran Dúbravka), senior nad 70 rokov: F. Tepper (Slovan Bratislava) a najlepšia žena: W. Walterová (KŠN Bratislava).

(pej)

Lucia v Kazani

Od 30.septembra až do 13.októbra v ruskej Kazani prebiehali juniorské majstrovstvá sveta v bedmintonových družstvách ako aj jednotlivcov. Na šampionáte sa predstaví aj päť mladých Slovákov, dvaja chlapci a tri dievčatá.

Medzi nimi bola aj 18 – ročná Lucia Vojteková z Dúbravského bedmintonového klubu. Lucia sa predstavila v súťaži družstiev, potom v štvorhre dievčat s M. Tarcalovou a v mixe s A. Antoškom.

Naši mladí reprezentanti sa výraznejšie nepresadili, ale reprezentačný tréner Tibor Kessler hodnotil ich výkony veľmi pozitívne. „Našich hráči zanechali u súperov rešpekt a uznanie. Po každom stretnutí či víťazstvom, alebo nie, sme po zápasoch dostali kompliment od trénerov súperov, čo bolo veľmi príjemné. Skoro všetci tvrdili, že sme ich prekvapili, a to že sme malá krajina a hráme pekne, rozumne. Súhlasím som a rád.“ A čo povedala Lucia Vojteková na margo svojej prvej účasti na svetovom šampionáte? „Aj napriek prehrám v niektorých zápasoch odniesla som si veľa a určite ma to bude motivovať ďalej tvrdo trénovať a stále zlepšovať.“

VÝSLEDKOVÝ SERVIS

FUTBAL

- DRUHÁ LIGA ŽIEN, skupina A – 4. kolo: FK Dúbravka – KFC Komárno 4:2 (3:0), góly Dúbravky: Masárová 3, Majzúnová. 6. kolo: FK Dúbravka – TJ Kopčany 17:0 (10:0), Haydary 5, Kastlová 3, Horváthová, Filová a Kuchyňková po 2, Majzúnová, Olšová, a Krištofovičová. 7. kolo: ŠK Sv. Jur - FK Dúbravka 0:7 (0:3), Kastlová 3, Horváthová 2, Kuchyňková a Haydary. Priebežné poradie: 1.FK Dúbravka 16, 2.FC Petržalka 14, 3.KFC Komárno 11,... 7.ŠK Sv. Jur 0.

- TRETIA LIGA BFZ, mladší dorast (U17), skupina B – 6. kolo: MFK Rusovce - FK Dúbravka 6:0. 10. kolo: SFC Kalinkovo - FK Dúbravka 10:0. Priebežné poradie: 1.SFC Kalinkovo 24,... 6.FK Dúbravka 9, 9.MŠK Iskra Petržalka 0.

- DRUHÁ LIGA BFZ, starší žiaci (U15) – 7. kolo: ŠK Žolík Malacky - FKP Dúbravka 0:4. 8. kolo: FKP Dúbravka - FK Inter Bratislava B 1:1. Priebežné poradie: 1.ŠK Šenkvice 22,... 3.FKP Dúbravka 19, 14.ŠK S. Jur 0.

- DRUHÁ LIGA BFZ, mladší žiaci (U13) – 7. kolo: ŠK Žolík Malacky - FKP Dúbravka 10:1. 8. kolo: FKP Dúbravka - FK Inter Bratislava B 0:5. Priebežné poradie: 1.ŠK Žolík Malacky 27,... 10.FKP Dúbravka 9, 14.ŠK Svätý Jur 0

- STARŠÍ ŽIACI (U15), ObIFZ Bratislava – mesto, 6. kolo: FK Dúbravka – voľný žreb. 7. kolo: FK Dúbravka – MŠK Iskra Petržalka 2:5. Priebežné poradie: 1.FC Ružinov 24,... 7.FK Dúbravka 9,... 11.ŠK Kaplná 0.

- MLADŠÍ ŽIACI (U13), ObIFZ Bratislava – mesto, skupina A, 5. kolo: FKM Devínska Nová Ves - FK Dúbravka A 1:7. 6. kolo: FK Dúbravka A – FK Lamač 2:0. Priebežné poradie: 1.FC Ružinov 27,... 5.FK Dúbravka A 17, 14.Mariathal 0.

Skupina B – 5. kolo: SFC Kalinkovo - FK Dúbravka B 5:2. 6. kolo: FK Dúbravka B – TJ. Rovinka B 4:7. Priebežné poradie: 1.ŠK Vrakuňa 22,... 10.FK Dúbravka B 8, 14.SDM Domino B 0.

- PRÍPRAVKA (U11) A/1, skupina A – 4. kolo: FK Dúbravka. – voľný žreb, FK Vajnory - FKP Dúbravka 1:18. 5. kolo: FKP Dúbravka. – MFK Záh. Bystrica 13:5, MŠK Iskra Petržalka - FK Dúbravka 1:1. Priebežné poradie: 1.FK Rača B 15,... 3.FKP Dúbravka 12, 7.FK Dúbravka 4, 9.ŠK Vrakuňa 0.

- PRÍPRAVKA (U10) B/1 – skupina A – 4. kolo: FK Dúbravka. – voľný žreb, FK Vajnory - FKP Dúbravka 4:4. 5. kolo: FKP Dúbravka. – MFK Záh. Bystrica 6:5, MŠK Iskra Petržalka - FK Dúbravka 14:1. Priebežné poradie: 1.ŠK Vrakuňa 18,... 5.FKP Dúbravka 4, 7.FK Dúbravka 3, 9. FA Lafranconi FTVŠ UK 0.

- PRÍPRAVKA (U9) C/1 – skupina A, 4. kolo: FK Dúbravka. – voľný žreb, FK Vajnory - FKP Dúbravka 0:9. 5. kolo: FKP Dúbravka. – MFK Záh. Bystrica 23:0, MŠK Iskra Petržalka - FK Dúbravka 13:0. Priebežné poradie: 1.FK Rača 18,... 3.FKP Dúbravka 12, 7.FK Dúbravka 3, 9.MFK Z. Bystrica 0.

HOKEJ

- 1. LIGA JUNIOROV (U20), základná skupina, 7. kolo: HOBA Bratislava – Považská Bystrica 0:2. 8. kolo: HOBA Bratislava – Dubnica n/V 2:3 pp. 9. kolo: Michalovce - HOBA Bratislava 5:2. 10. kolo:

Liptovský Mikuláš - HOBA Bratislava 6:1. Priebežné poradie: 1.HK Pov. Bystrica 23,... 7.HOBA Bratislava 5, 8.ŠHK Piešťany 0.

- 1. LIGA DORASTU, K-Classic (U18), základná skupina, 3. kolo: Levice - HOBA Bratislava 2:4. 4. kolo: Nové Zámky – HOBA Bratislava 3:4. 5. kolo: HOBA Bratislava –Topoľčany 2:1. 6. kolo: HOBA Bratislava –Partizánske 4:1. Priebežné poradie: 1.HOBA Bratislava 15,... 3.HOBA Bratislava 9, 7.Havrani Piešťany 1.

- LIGA KADETOV, regionálna skupina západ (9. ŠHT, U15) – 4. kolo: HOBA Bratislava – HK Havrani Piešťany 9:3. 5. kolo: ŠKP Bratislava-SR ženy - HOBA Bratislava 2:5. 6. kolo: HOBA Bratislava . Hamuliakovo 3:5. 7. kolo: Slovan Bratislava – HOBA Bratislava 5:0. Priebežné poradie: 1.Slovan Bratislava 12,... 5.HOBA Bratislava 7, 9.Havrani Piešťany 2.

- 1. LIGA, STARŠÍ ŽIACI (8. ŠHT, U14), Región západ, základná skupina – 2. kolo: Slovan Bratislava - HOBA Bratislava 3:4. 3. kolo: HOBA Bratislava – HC Petržalka 10:2. 4. kolo: HOBA Bratislava – Skalica 9:3. Priebežné poradie: 1.HOBA Bratislava a HK Ružinov po 8,... 8.HC Petržalka 0.

- 1. LIGA, STARŠÍ ŽIACI (7. ŠHT, U13), Región západ, základná skupina – 2. kolo: Slovan Bratislava - HOBA Bratislava 12:1. 3. kolo: Senica - HOBA Bratislava 7:5. 4. kolo: HOBA Bratislava – Skalica 3:7. Priebežné poradie: 1.Slovan Bratislava 6,... 8.HOBA Bratislava 0.

- 1. LIGA, MLADŠÍ ŽIACI (6. ŠHT, U12), Región západ, základná skupina - 2. kolo: HOBA Bratislava – Slovan Bratislava 2:11. 3. kolo: HOBA Bratislava – HC Petržalka 29:1. 4. kolo: Skalica - HOBA Bratislava 2:8. Priebežné poradie: 1.Slovan Bratislava 8,... 3.HOBA Bratislava 6, 8.EC Tigers Viedeň (Rak.) -1.

- 1. LIGA, MLADŠÍ ŽIACI (5. ŠHT, U11) , Región západ, základná skupina – 2. kolo: HOBA Bratislava – HC Petržalka 8:13. 3. kolo: Speeders Bratislava - HOBA Bratislava 1:14. 4. kolo: Skalica - HOBA Bratislava 3:2. Priebežné poradie: 1.HK Ružinov 6,...4.HOBA Bratislava 2, 7.Speeders Bratislava 0.

BEDMITON

- 2. LIGA, skupina Západ – 3. kolo: BKR Rodon Klenovec – Dúbravský bedmintonový klub (DBK) 4:4, Dúbravský bedmintonový klub (DBK) – Lokomotíva B. Bystrica 8:0 (K). Konečné poradie po základnej časti: 1.DBK 13, 2.BKR Púchov 11, 3.BK NI Trenčín 11,... 8.Lokomotíva B. Bystrica 1

VOLEJBAL

- 1. LIGA JUNIORIEK, skupina západ – 1. kolo: HIT Trnava – ŠŠK Bilíkova Gymnázium Bratislava 0:3 a 0:3. Priebežné poradie: 1. Palas Levica 6, 2.ŠŠK Bilíkova Gymnázium Bratislava 6,... 10.Volley project UKF Nitra 0.